

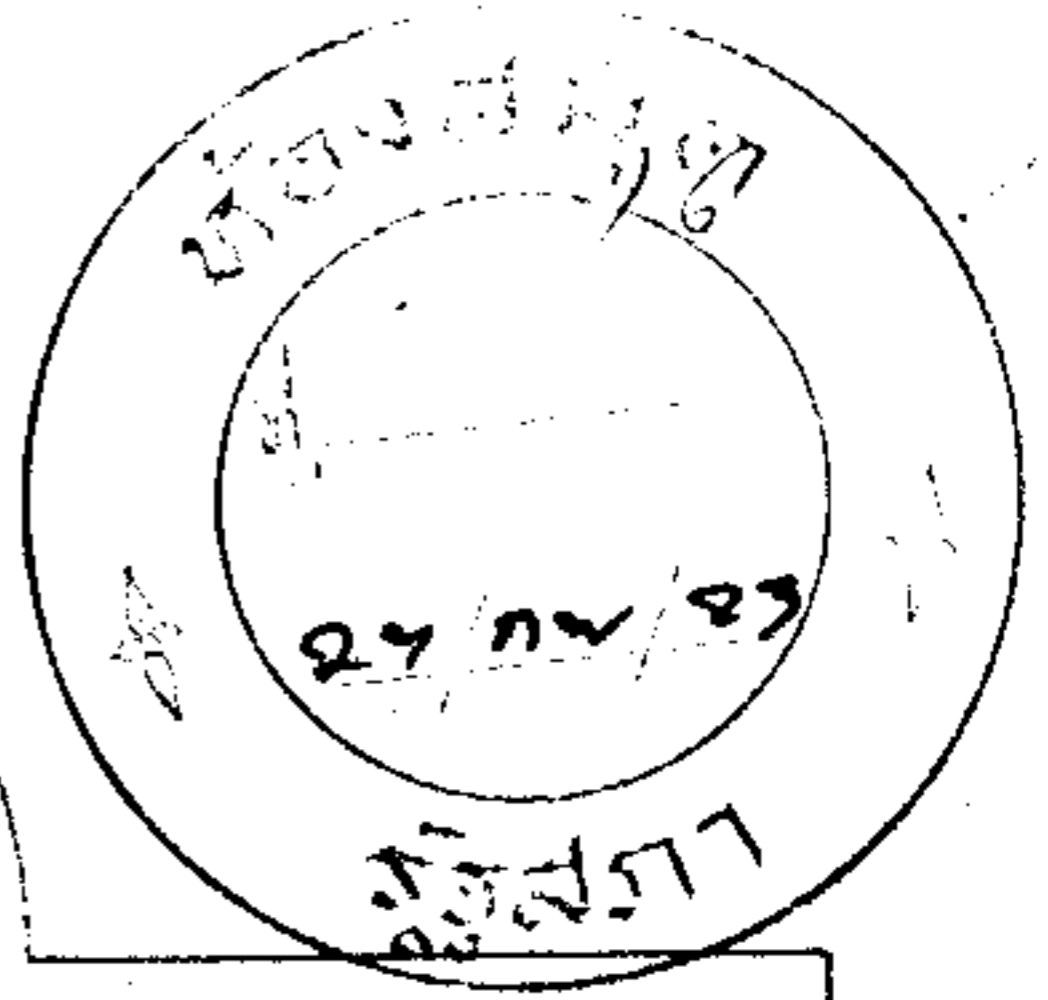
เอกสารประกอบการพิจารณา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๒๐

เล่ม ๑๖

สน
๐๙
๖/๖๕๐๖
๙ ๑๖

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง

พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

วิมล
สภากา
6/5304

ด. 16

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๑๔ / ๒๕๒๒

วันศุกร์ที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

สารบัญ

๑. สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติจักระ เบ็ญบบริหารหมู่บ้าน
อาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง

๒. ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติหมู่บ้านอาสาพัฒนา พ.ศ. ๒๕๑๘ ๑๓

สำหรับสำัญราชประชาษบัญญัติ
จักระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนา และป้องกันตนเอง

พ.ศ. . . .

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

หลักการ

มีกฎหมายว่าด้วยจักระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยหมู่บ้านอาสาพัฒนา ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติที่ไม่รัดกุมและเหมาะสมกับสภาพและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน สมควรยกเลิกกฎหมายดังกล่าว และมีกฎหมายว่าด้วยจักระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อให้มีการจัดตั้งหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญ

- ยกเลิกพระราชบัญญัติหมู่บ้านอาสาพัฒนา พ.ศ. ๒๕๑๘

หมวด ๑ การกำหนดหมู่บ้านอาสาพัฒนา และป้องกัน

ตนเอง

๑. ถือเอาหมู่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นหลักในการบริหารหมู่บ้านฯ

๒. การกำหนดขึ้นซึ่งหมู่บ้านตามพระราชบัญญัตินี้ กระทรวงมหาดไทยจะประกาศเป็นคราว โดยถือตามความเหมาะสมแห่งสภาพท้องที่

๓. ข้อสำคัญคือ การรวมหมู่บ้านเข้าเป็นหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง ต้องรวมหมู่บ้านเฉพาะในอำเภอเดียวกันเท่านั้น

หมวด ๒ คณะกรรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนา

และป้องกันตนเอง

๑. หมู่บ้านหนึ่งจะมีคณะกรรมการกลางหนึ่งคณะ ประกอบด้วย

(๑) ผู้ใหญ่บ้าน เป็นประธาน-

คณะกรรมการกลาง

(๒) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน เป็นกรรมการกลาง
(โดยตำแหน่ง)

(๓) กรรมการสภาตำบล เป็นกรรมการกลาง
(โดยตำแหน่ง)

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิในหมู่บ้าน เป็นกรรมการกลาง
(โดยตำแหน่ง)

(๕) ราษฎรที่ได้รับเลือกตั้ง - เป็นกรรมการกลาง

อย่างน้อยห้าคน อย่างมากไม่เกิน ๑ คน - เป็นกรรมการกลาง
ผู้ทรงคุณวุฒิ

หมู่บ้านซึ่งผู้ใหญ่บ้านเป็นกำนันควรถูกให้กำนันเป็นประธาน

คณะกรรมการกลาง

และให้ - สำนักรักกันและช่วยเหลือผู้ยากไร้
- แพทย์ประจำตำบล
ซึ่งมีภูมิลำเนา
ในเขตหมู่บ้าน
ของกำนันเป็น
กรรมการกลาง
โดยตำแหน่ง

๒. กรณีรวมหมู่บ้านมากกว่าหนึ่งหมู่บ้าน และหมู่บ้าน

นั้นมีกำนันอยู่ด้วย ให้กำนันเป็นประธานคณะกรรมการกลาง

ถ้ามีกำนันมากกว่าหนึ่งคน ให้คณะกรรมการกลางเลือก
กำนันคนหนึ่ง เป็นประธานคณะกรรมการกลาง

ถ้าไม่มีกำนันให้คณะกรรมการกลางเลือกผู้ใหญ่บ้าน
คนหนึ่ง เป็นประธานคณะกรรมการกลาง

๓. กรรมการกลางผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติ และไม่
อยู่ในลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุยี่สิบปีบริบูรณ์ตามหลักฐานทางทะเบียน
ราษฎรในวันเลือกตั้ง

(๓) มีภูมิลำเนาและถิ่นที่อยู่เป็นประจำ และมี
ชื่อในทะเบียนบ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎรอยู่ในหมู่บ้าน
นั้นมาแล้วติดต่อกันไม่น้อยกว่าหกเดือนจนถึงวันเลือกตั้ง

(๔) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองตามรัฐธรรมนูญ
ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๕) มีพื้นความรู้ไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษา
ปีที่ ๔ หรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่าไม่ต่ำกว่าประโยคประถม
ศึกษาปีที่ ๔ เว้นแต่ท้องถิ่นซึ่งไม่อาจเลือกผู้มีความรู้ดังกล่าว ผู้ว่า-
ราชการจังหวัดอาจพิจารณาความที่เห็นสมควรได้

(๖) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๗) ไม่เป็นผู้มีร่างการทุพพลภาพ หรือวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบหรือคิดหาเสกให้โทษ หรือไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดไว้สำหรับคุณสมบัติของผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ โดยอนุโลม

(๘) ไม่เป็นข้าราชการประจำ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

(๙) ไม่เป็นผู้มีชื่อเสียงในทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยถูกโทษไล่ออก ปลดออกหรือให้ออกฐานทุจริตต่อหน้าที่รวมทั้งในองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล หรือกรรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนา และป้องกันตนเอง ยังไม่พ้นกำหนด ๑ ปี นับแต่วันไล่ออก ปลดออกหรือให้ออก

(๑๑) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ และยังไม่พ้นกำหนดเวลาสามปี นับแต่วันพ้นโทษ

- กรรมการกลางผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่ง

คราวละสี่ปี

๔. การเลือกตั้งกรรมการกลางผู้ทรงคุณวุฒิ กระทำโดยนายอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ เป็นประธาน พร้อมกำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน หมู่บ้านนั้น ประชุมราษฎรซึ่งมีคุณสมบัติ และไม่อยู่ในลักษณะต้องห้าม ดังนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุยี่สิบปีบริบูรณ์ตามหลักฐานทางทะเบียนราษฎร ในวันเลือกตั้ง

(๓) มีภูมิลำเนาและถิ่นที่อยู่เป็นประจำ และมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎรในหมู่บ้านนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนในวันเลือกตั้ง

(๔) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๕) ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สม-

ประกอบ

เมื่อราษฎรได้เลือกผู้ใดเป็นกรรมการกลาง (มีคุณสมบัติและไม่อยู่ในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐) ถือว่าผู้นั้นเป็นกรรมการกลางผู้ทรงคุณวุฒิ ให้นายอำเภอรายงานไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อออกหนังสือสำคัญ

๕. หน้าที่คณะกรรมการกลาง

- (๑) บริหารหมู่บ้านหรือดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติ หรือได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสภาตำบล นายอำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๒) พิจารณาวางนโยบายในการปกครองหมู่บ้าน วางแผน และโครงการพัฒนาหมู่บ้าน ตามความต้องการของราษฎรในหมู่บ้านนั้น
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ที่กำหนดไว้สำหรับคณะกรรมการ
- (๔) ดูแลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ
- (๕) ให้ความร่วมมือและประสานงานในแผนการและโครงการพัฒนาตำบลและหมู่บ้าน สนับสนุนให้มีการร่วมมือจากองค์การอาสาสมัคร และองค์การสาธารณกุศล ตลอดจนแก้ปัญหาข้อขัดข้องและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้าน
- (๖) ร่วมมือช่วยเหลือการปฏิบัติงานของกลุ่มอาชีพหรือกลุ่มอื่นๆ ซึ่งทางราชการจัดตั้งหรือสนับสนุน และดำเนินงานในเขตหมู่บ้านนั้น
- (๗) เผยแพร่การดำเนินงานพัฒนาของทางราชการ

ให้ราษฎรในหมู่บ้านทราบ

(๘) ประนีประนอมข้อพิพาทระหว่างราษฎร ในหมู่บ้านเกี่ยวกับความแพ่ง เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย และความยุติธรรม เมื่อได้ดำเนินการอย่างใดแล้ว ให้รายงานให้นายอำเภอทราบ

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ทางราชการได้มอบหมาย

๖. กรณีสาธารณภัย ภัยทางอากาศ หรือการก่อวินาศกรรมเกิดขึ้นหรือใกล้จะเกิดขึ้น

ประธานคณะกรรมการกลาง เขตท้องที่ที่รับผิดชอบ หรือประธานคณะกรรมการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจหน้าที่ในการสั่ง หรืออำนวยความสะดวก บรรเทาภัยตาม พ.ร.บ. ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาภัยฝ่ายพลเรือนไปก่อนได้

หมวด ๓ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ประจำหมู่บ้าน

๑. หมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ช่วยเหลือปฏิบัติการกิจของคณะกรรมการกลาง ตามที่ได้รับมอบในแต่ละสายงาน ปกติควรมี

- คณะกรรมการพัฒนา
- คณะกรรมการปกครอง

- คณะกรรมการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย
- คณะกรรมการการคลัง
- คณะกรรมการสาธารณสุข
- คณะกรรมการศึกษาและวัฒนธรรม
- คณะกรรมการสวัสดิการและสังคม

หรือคณะกรรมการอื่นตามที่คณะกรรมการกลางเห็นจำเป็น

๒. คณะกรรมการกลางตามมาตรา ๑๖ และ ๔ แบ่ง

หน้าที่กันเป็นประธานคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ และประธานๆ จะคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติตาม ม. ๑๐ และมีความรู้ความสนใจในแขนงงานนั้น อย่างน้อยสามคนมาร่วมบริหารงาน โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลาง

๓. หน้าที่คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ

(๑) คณะกรรมการพัฒนา มีหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพของราษฎร และพัฒนาหมู่บ้านในตำบลต่างๆ รวมทั้งแนะนำให้ราษฎรในหมู่บ้านมีความสนใจในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และการปกครองท้องถิ่น

(๒) คณะกรรมการปกครอง มีหน้าที่เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุขของราษฎร และดูแลกิจการในหมู่บ้านให้เป็นไปตามกฎหมาย ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี และนโยบายส่วนรวม

ของชาติ รวมทั้งการเสริมสร้างความสามัคคีของส่วนรวม

บรรดาหน้าที่อื่นใด ถ้ามิได้ระบุว่าเป็นหน้าที่ ของคณะกรรมการคณะใดคณะหนึ่ง โดยเฉพาะ และจำเป็นจะต้องกระทำเพื่อ
ให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกลาง เป็นไปด้วยความ เรียบร้อย
ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการปกครองที่จะดำเนินการ

(๓) คณะกรรมการป้องกันและรักษาความสงบ -
เรียบร้อย มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหน่วยกำลังคุ้มครอง และรักษา
ความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน รวมทั้งจัดกำลังป้องกัน และ
บรรเทาสาธารณภัย

(๔) คณะกรรมการการคลัง มีหน้าที่เกี่ยวกับการ-
เงินของหมู่บ้าน

(๕) คณะกรรมการสาธารณสุข มีหน้าที่เกี่ยวกับการ
รักษาพยาบาล การอนามัย และการสุขาภิบาล ตลอดจนการ
ป้องกันอันตรายอันเกิดจากภาวะแวดล้อมในหมู่บ้าน

(๖) กรรมการศึกษาและวัฒนธรรม มีหน้าที่
เกี่ยวกับการศึกษา การลูกเสือ และเยาวชน ตลอดจนกิจกรรม
เกี่ยวกับวัฒนธรรม การกีฬาและการพักผ่อนหย่อนใจ

(๗) คณะกรรมการสวัสดิการและสังคม มีหน้าที่
เกี่ยวกับสวัสดิการของราษฎรและสงเคราะห์ผู้ยากจนที่ไม่สามารถ

ช่วยตนเองได้ตามความจำเป็น

ในการดำเนินงานของคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ อาจจัดตั้งกลุ่มเยาวชนชน กลุ่มสตรี กลุ่มเกษตรและสหกรณ์ กลุ่มอาชีพ หรือกลุ่มอื่นๆ เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการแต่ละคณะได้ตามที่เห็นสมควร

หมวด ๔ การประชุม

๑. คณะกรรมการกลาง ประชุม ไม่น้อยกว่า เดือนละ ครั้ง โดยประธานคณะกรรมการกลางกำหนดวันประชุม ทั้งนี้ถึงความสะดวก และการปกครองอาชีพของกรรมการกลางเป็นหลัก

๒. องค์ประชุมของคณะกรรมการกลาง ต้องมี กรรมการกลางมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการกลาง ที่อยู่ในตำแหน่ง

๓. การประชุมกรรมการกลาง ปกติประชุมโดยเปิดเผย และราษฎรสามารถเข้าฟังได้ เว้นแต่บางกรณีเป็นเรื่องสมควรปกปิด จึงจะประชุมลับ

๔. กรณีเกิดปัญหาโต้เถียงเกี่ยวกับการประชุม นอกเหนือจากที่กำหนดในหมวดนี้ ประธานคณะกรรมการกลางนำข้อโต้เถียงที่เกิดขึ้นเสนอต่อ นายอำเภอ คำวินิจฉัยของนายอำเภอใช้บังคับได้ เฉพาะการประชุมคราวนั้น

หมวด ๕ รายได้

๑. กระทรวงมหาดไทย และองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด จัดสรรรายได้สำหรับการบริหารหมู่บ้าน ตาม
พระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

- (๑) เงินอุดหนุนหรือเงินส่งเสริม จากรัฐบาล
- (๒) ภาษีบำรุงท้องที่ที่ เก็บได้จากที่ดินในเขตหมู่บ้าน

(๓) เงินภาษีและค่าธรรมเนียม โบนัสต่าง ๆ ตามที่จะมีกฎหมาย ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี และคำสั่งจัดสรรให้

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

(๕) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๖) เงินรายได้ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัด จัด

สรรให้

(๗) รายได้อื่น ๆ

๒. โครงการใช้จ่ายเงินของหมู่บ้าน เมื่อนายอำเภอ
อนุมัติแล้วให้นำเข้าข้อบัญญัติจังหวัดตามระเบียบและวิธีการงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

สภาจังหวัดจะเปลี่ยนแปลง โครงการใช้จ่ายเงินของ

หมู่บ้านมิได้

หมวด ๖ การควบคุม

๑. นายอำเภอ เป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการกลาง ตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยมีอำนาจสั่งระงับการดำเนินการ ซึ่ง เห็นว่า เป็นผลเสียหายแก่ท้องถิ่นหรือราชการ

ถ้าคณะกรรมการกลางไม่เห็นด้วยอาจอุทธรณ์ คอผู้ว่าราชการจังหวัด ให้วินิจฉัยชี้ขาดได้

๒. ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจสั่งยุบคณะกรรมการกลางได้ ในกรณีคณะกรรมการกลางดำเนินการหรือมีพฤติการณ์ที่จะเป็นการเสียหายแก่ท้องถิ่นหรือราชการ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ทำการสอบสวน แล้ว เป็นความจริง

ให้นายอำเภอดำเนินการ เลือกตั้งกรรมการกลางผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นแทน ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสั่งยุบ

ภาคผนวก

พระ ราชบัญญัติ

หมุ่บ้ําเอนาสาพัฒนา

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี

พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยหมุ่บ้ําเอนา

พัฒนา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่

รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
หมู่บ้านอาสาพัฒนา” พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“หมู่บ้าน” หมายความว่า หมู่บ้านอาสาพัฒนาที่ได้จัดตั้ง
ขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการ
บริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาคณะต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๑

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการ
บริหารคณะต่าง ๆ

“กรรมการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นกรรมการของ
คณะกรรมการบริหารคณะต่าง ๆ

“คณะกรรมการกลาง” หมายความว่า คณะกรรมการกลาง
หมู่บ้านอาสาพัฒนาตามมาตรา ๒๕

“ประธานกรรมการกลาง” หมายความว่า ประธานคณะ
กรรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนา

“กรรมการกลาง” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นกรรมการ
ของคณะกรรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนา

มาตรา ๔ ในกรณีที่ผู้บัญชาการกองผู้รักษาราชการจังหวัดตาม
พระราชบัญญัตินี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบหมายให้
นายอำเภอหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดในบังคับบัญชาของตน
ตามที่ได้รับสมควรปฏิบัติแทนแทนได้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงถาวร
ระเบียบเมื่อปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งหมู่บ้านเทศบาลพัฒนา

มาตรา ๖ เพื่อส่งเสริมการปกครองและพัฒนากองถิ่น
ของราชการเห็นว่าในท้องที่ใดนอกเขตนครหลวง หรือเขต
เทศบาลและสุขาภิบาล ราษฎรมีฐานะพอสมควรและมีผู้นำท้องถิ่น
สามารถจัดการปกครองตนเอง เพื่อป้องกัน ภิวัตน์และคุ้มครอง
ผลประโยชน์ในท้องที่ของตนได้ ก็ให้จัดตั้งการปกครองท้องถิ่น
รูปหมู่บ้านเทศบาลพัฒนาตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ หมู่บ้านอาสาสมัครที่ลักษณะเป็นสุขชนบทให้
ถือว่าหมู่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

มาตรา ๕ การจัดตั้งหมู่บ้านอาสาสมัคร ให้กระทำโดย
ประกาศของกระทรวงมหาดไทย ในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและ
กำหนดเขตของหมู่บ้าน หรือหมู่ระบบชื่อตำบล อำเภอ จังหวัด
ที่หมู่บ้านนั้นสังกัดอยู่ด้วย

การเปลี่ยนแปลงเขตหรือเลิกหมู่บ้าน ให้กระทำโดย
ประกาศของกระทรวงมหาดไทย

ประกาศตามมาตรานี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ เมื่อได้จัดตั้งหมู่บ้านอาสาสมัครขึ้นในท้องที่ใด
และได้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการ
กลางตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ยกเลิกหมู่บ้านที่เลิกจัดตั้ง
ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับใดที่อ้างถึงหมู่บ้าน ตาม
กฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ให้ถือว่าอ้างถึง
หมู่บ้านตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๗ เมื่อครบวาระของคณะกรรมการบริหารและ
คณะกรรมการกลาง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการให้มีการ

เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการกลางใหม่
ภายในหกสิบวันนับแต่วันครบวาระ

ก่อนที่มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการกลาง ให้คณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการกลาง
ที่ครบวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน

หมวด ๒

คณะกรรมการบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาต่างๆ

มาตรา ๑๑ ในหมู่บ้านอาสาพัฒนา ให้มีคณะกรรมการ
บริหารหมู่บ้านเพื่อดำเนินการป้องกัน รักษาและคุ้มครอง
ผลประโยชน์ของท้องถิ่นอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน มีหน้าที่ดำเนินการ
เกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้านในด้านต่างๆ รวมทั้งแนะนำให้ราษฎร
ในหมู่บ้านมีความสนใจในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย
ไปโดยนิตยและในการปกครองท้องถิ่น

ในการดำเนินการของคณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน อาจ
จัดตั้งกลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรี กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์

หรือกลุ่มอื่น ๆ ได้ตามที่ได้เห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติงานหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๒) คณะกรรมการปกครอง มีหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุขของราษฎร รักษาความสงบเรียบร้อยและดูแลกิจการในหมู่บ้านให้เรียบร้อยไปตามกฎหมาย ตามหลักบัญญัติหมู่บ้าน ขะธรรมเนียมจารีตประเพณี และนโยบายของรัฐประชาชาติ

ในการดำเนินการของคณะกรรมการปกครอง คณะกรรมการมีหน้าที่เรียกประชุมราษฎร เพื่อชี้แจงความเข้าใจไปและการปกครองประเทศและปัญหาต่างๆ ในทางบริหาร

(๓) คณะกรรมการป้องกัน มีหน้าที่ในการจัดหน่วยกำลังคุ้มครองภายในหมู่บ้าน

(๔) คณะกรรมการการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินของหมู่บ้าน

(๕) คณะกรรมการอนามัย มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาล การอนามัยและการสาธารณสุขภายในหมู่บ้าน

(๖) คณะกรรมการศึกษาและวัฒนธรรม มีหน้าที่เกี่ยวกับการให้การศึกษาประชาชน การศึกษาผู้ใหญ่ การศาสนา การลูกเสือและเยาวชน ตลอดจนกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรม การกีฬา และการพักผ่อนหย่อนใจ

การจัดตั้งคณะกรรมการอื่นโดยจะกำหนดให้มีหน้าที่
อย่างหนึ่งอย่างใด หรือการกำหนดเพิ่มเติมหน้าที่ของคณะกรรมการ
ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามความต้องการของ
ประมุขราษฎรด้วยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๑๒ ให้ราษฎรในเขตหมู่บ้านเลือกตั้งประธาน
กรรมการคณะต่างๆ

ในวาระเริ่มแรก ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการให้มีการ
เลือกตั้งประธานกรรมการคณะต่างๆ ขึ้นภายในกำหนดหกสิบวัน
นับแต่วันที่ได้มีการประกาศจัดตั้งหมู่บ้าน

มาตรา ๑๓ ราษฎรในเขตหมู่บ้าน ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นภิกษุสามเณร นักพรตหรือนักบวช
- (๔) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่

สมประกอบ

(๕) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำในหมู่บ้านนั้นมา
แล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน

มาตรา ๑๔ ราษฎรในเขตหมู่บ้าน ซึ่งมีคุณสมบัติและ
 ไม่อยู่ในลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับ
 เลือกตั้งเป็นประธานกรรมการคณะต่างๆ

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดบริบูรณ์
- (๓) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำในหมู่บ้านนั้นมา
 แล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๔) เป็นผู้เต็มโตในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
 ตามรัฐธรรมนูญ

- (๕) ไม่เป็นภิกษุสามเณร นักพรตหรือนักบวช
- (๖) ไม่เป็นผู้มีร่างกายทุพพลภาพ หรือวิกลจริต หรือ
 มีจิตสันเหื่อนไม่สมบูรณ์

(๗) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ และไม่เป็นโรคตามที่
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดตามกฎหมาย
 ว่าด้วยลักษณะปกครองท้องถิ่นเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ใหญ่บ้าน

- (๘) ไม่เป็นข้าราชการประจำหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
- (๙) ไม่เป็นผู้มีชื่อเสียงในทางทุจริตหรือเสื่อมเสียในทาง

ศีลธรรม

(๑๐) ไม่เคยเป็นผู้เคยถูกลงโทษไว้. การร้องปลดออก
ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเคยถูกลงโทษ
ดังกล่าวแต่พ้นกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันถูกลงโทษหรือ
ปลดออก

(๑๑) ไม่เคยเป็นผู้ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาศาลชั้น
สุดท้ายจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดย
ประมาทหรือความผิดลหุโทษ และยังไม่พ้นกำหนดเวลาสามปี
นับแต่วันพ้นโทษ

(๑๒) มีพหุความรู้ไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษาตอนต้น
หรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษา
ตอนต้น เว้นแต่ในท้องที่ใด ราษฎรไม่อาจเลือกผู้ที่มีพหุความรู้
ดังกล่าวได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจพิจารณาผ่อนผันให้เป็นกรณี
เฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๑๕ การเลือกตั้งประธานกรรมการคณะต่าง ๆ ให้
กระทำโดยการประชุมราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยต้องกำหนด
เวลาแห่งประชุมล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

การเลือกตั้ง ให้กระทำโดยลับ

วิธีการเลือกตั้ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำหนดเมื่อได้
ปรึกษาหารือกับที่ประชุมราษฎรแล้ว

ในการเลือกตั้ง ให้มีคณะกรรมการเลือกตั้งคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน กำนันในเขตท้องที่ และผู้แทนของราษฎรที่ราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเลือกขึ้นมาอีกสามคน

ผู้ใด ได้รับคะแนนเสียงมาก ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือกตั้ง ในกรณีที่มีผู้ได้รับเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ใช้วิธีจับสลาก

มาตรา ๑๖ ให้ประธานกรรมการแต่ละคณะเลือกกรรมการผู้ร่วมงานในคณะกรรมการของตนมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน

กรรมการดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมราษฎร

กรรมการต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ ตั้งแต่ (๑) ถึง (๑๐) แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจพิจารณาผ่อนผันคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ (๓) (๑๐) และ (๑๑) ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๗ การได้รับเลือกตั้งเป็นประธานกรรมการและกรรมการ ถือได้ว่าเป็นการได้รับเกียรติและความยกย่องจากราษฎร ผู้ได้รับเลือกไม่พึงปฏิเสธความรับผิดชอบต่อหมู่บ้าน ในเมื่อตนได้รับเลือก เว้นแต่ว่าจะมีเหตุผลสมควรอย่างอื่น

มาตรา ๑๒ ประธานกรรมการอยู่ในตำแหน่งมีกำหนดห้าปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง

มาตรา ๑๓ ประธานกรรมการออกจากตำแหน่งด้วยเหตุใด เหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ถึงคราวออกตามวาระตามกำหนดไว้ในมาตรา ๑๒
- (๒) ขาดคุณสมบัติหรือเหตุลักษณะต้องห้ามอย่างใด อย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๔ และผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออัยการ
- (๓) ตาย
- (๔) ลาออก
- (๕) ละทิ้งภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่จากหมู่บ้านเกิน สามเดือน
- (๖) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกประธานกรรมการในหมู่บ้าน มีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนร้องขอให้ถอดจากตำแหน่ง
- (๗) คณะกรรมการกลางมีมติให้เรียกจากตำแหน่งโดย เห็นว่ามีความบกพร่องในหน้าที่หรือมีความประพฤติในทางที่จะ นำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่หมู่บ้าน มติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการกลางทั้งหมด
- (๘) เลิกหมู่บ้าน

มาตรา ๒๖ เมื่อตำแหน่งประธานกรรมการว่างลง นอก
จากการออกตามวาระให้ดำเนินการเลือกตั้งประธานกรรมการ
ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันตำแหน่งว่าง

ให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง อยู่ในตำแหน่ง
ตามวาระของผู้ที่ตนแทน

ในกรณีที่มีเหตุแฉะแฉาว ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งเลิก
การเลือกตั้งนั้นออกไปก็ได้ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่
ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายจะสั่งเลื่อนการเลือกตั้งได้ต่อเมื่อ
ได้ปรึกษาหารือกับคณะกรรมการกลางของหมู่บ้านแล้ว และใน
กรณีเช่นนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งกรรมการกลางอื่น
ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานกรรมการในตำแหน่งที่ว่าง หรือ
แต่งตั้งให้กรรมการคนใดคนหนึ่ง ในคณะกรรมการ บริหารที่
ตำแหน่งประธานกรรมการว่างลง ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธาน
กรรมการก็ได้

มาตรา ๒๗ กรรมการต้องออกจากตำแหน่งเมื่อครบวาระ
ของประธานกรรมการหรือเหตุที่ระบุไว้ตามมาตรา ๑๘ (๒)
ถึง (๘)

เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลง ให้มีการเลือกกรรมการแทน
ตำแหน่งที่ว่างโดยมิชักช้า เว้นแต่คณะกรรมการกลางจะเห็นว่า

การที่ตำแหน่งว่างลงนั้นมิใช่กระแบบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการที่กรรมการนั้นสังกัดอยู่

มาตรา ๒๒ ประธานกรรมการและกรรมการเป็นฝ่ายรับผิดชอบในงานท้องถิ่นของหมู่บ้านและเป็นตำแหน่งที่กระทำเพื่อส่วนรวมโดยไม่รับค่าตอบแทนใด ๆ เว้นแต่เงินค่าใช้จ่ายในกิจการของหมู่บ้าน ตามระเบียบของหมู่บ้านซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบ

มาตรา ๒๓ ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการต่าง ๆ ดังนี้

พัฒนากร เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการพัฒนา
ปลัดอำเภอ เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการปกครอง
เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามอื่น
ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ
อื่น

เจ้าหน้าที่อนามัยในท้องที่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง
เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการอนามัย

ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการศึกษาและวัฒนธรรม

ที่ปรึกษาอื่น ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้แต่งตั้ง

มาตรา ๒๔ วัตถุประสงค์และระเบียบการประถมศึกษา คณะกรรมการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกลางกำหนด

หมวด ๓

คณะกรรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนา
และหัวหน้าหมู่บ้านอาสาพัฒนา

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนา ประกอบด้วยกรรมการสองประเภท คือ

(๑) ประธานกรรมการคณะต่างๆ ตามมาตรา ๑๓ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และ

(๒) กรรมการอาสาสมัครผู้เสียสละ ตั้งตามมาตรา ๑๓ เลือกจากผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๔ เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนและไม่มากกว่าห้าคน

กรรมการกลางเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติและได้รับความยกย่องจากราชบุตร กรรมการกลางกระทำราชการเพื่อส่วนรวมโดย

ไม่รับค่าตอบแทนใดๆ เว้นแต่เงินค่าใช้จ้างในกิจการของหมู่บ้าน
ตามระเบียบของหมู่บ้านซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบ

มาตรา ๒๖ การเลือกตั้งกรรมการกลางตามมาตรา ๒๕

(๑) ให้กระทำในคราวเดียวกันกับการเลือกประธานกรรมการ
ระดับต่างๆ และให้กรรมการกลางที่ได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่ง
มีกำหนดเก้าปีนับตั้งแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๑ วรรคสอง มา
ใช้บังคับเกี่ยวกับการออกจากตำแหน่งและการเลือกตั้งแทน
ตำแหน่งที่ว่างของกรรมการกลางตามมาตรา ๒๕ (๒) แล้วแต่
กรณี

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการกลางเลือกกรรมการกลาง
หนึ่งคนขึ้นเป็นหัวหน้าหมู่บ้าน และเลือกกรรมการกลางอีก
สองคนเป็นรองหัวหน้าหมู่บ้าน

หัวหน้าหมู่บ้านเป็นประธานกรรมการกลางและรองหัวหน้า
หมู่บ้านเป็นรองประธาน

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการกลางมีที่ปรึกษา ดังต่อไปนี้

- (๑) นายอำเภอแห่งเขตหมู่บ้าน
- (๒) ผู้บังคับกองอาสาประจำภูมิจังหวัดอำเภอแห่งเขตหมู่บ้าน
- (๓) บุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๓ และ

(๔) กำนันแห่งตำบลที่หมู่บ้านสังกัด

มาตรา ๒๘ เพื่อความสะดวกในการประสานงานกับหน่วยงานราชการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดออกหนังสือสำคัญให้แก่กรรมการกลางไว้เป็นหลักฐาน

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการกลางประชุมเพื่อปรึกษาหารือและแก้ไขปัญหาคำต่างๆ ในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกลางเป็นการประจำ และต้องไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

ถ้าในเดือนใดคณะกรรมการกลางไม่ได้ประชุม ให้หัวหน้าหมู่บ้านหรือกรรมการกลางคนหนึ่งคนใดแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทราบ

มาตรา ๓๑ การประชุมคณะกรรมการกลาง ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการกลางทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการกลางไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานที่มีอาวุโสเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการกลางและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการกลางที่มาประชุมเลือกกรรมการกลางคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของมติประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการกลางคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน มี
คะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก
一票หนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการกลางมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วางนโยบายในการปกครองหมู่บ้านให้ขึ้นไปเพื่อ
ประโยชน์แก่ราษฎรในท้องถิ่น และถือประโยชน์ส่วนรวม
ของชาติ

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการและงานที่เกี่ยวข้อง
กับการพัฒนาหมู่บ้านตลอดจนพิจารณาแก้ไขปัญหาข้อขัดข้อง
และอุปสรรคเกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้าน

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและค่าใช้จ่ายของ
หมู่บ้าน

(๔) กำหนดแนวทางปฏิบัติและระเบียบการประชุมให้
แก่คณะกรรมการบริหารกษณะต่างๆ

(๕) ให้คำแนะนำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือแก่
หัวหน้าหมู่บ้านในการปฏิบัติงานหน้าที่

(๖) ดูแลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารคณะ
ต่างๆ และหัวหน้าหมู่บ้านให้เป็นไปตามกฎหมายและข
ธรรมเนียมของการปกครอง

(๗) ติดต่อประสานงาน กับหน่วยราชการต่าง ๆ

(๘) แจ้งความตักเตือนของหมู่บ้านและขอความช่วยเหลือ
จากหน่วยราชการตามความต้องการของหมู่บ้าน

(๙) ร้องเรียนต่อทางราชการ ในเมื่อปรากฏว่าการปฏิบัติ
งานของเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการเป็นไปโดยมิชอบ ขัดต่อ
กฎหมายหรือระเบียบแบบแผนในการบริหารราชการ

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายเมื่อ
ประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

มาตรา ๓๓ ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อความ
สงบสุขและการอยู่ร่วมกัน คณะกรรมการกลางมีอำนาจออก
ข้อบัญญัติหมู่บ้านสำหรับให้ราษฎรปฏิบัติได้ภายในขอบเขต
ตามหน้าที่ของคณะกรรมการกลางตามมาตรา ๓๒ และขอ
คณะกรรมการบริหารคณะต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๑

ข้อบัญญัติหมู่บ้านดังกล่าว ให้หัวหน้าหมู่บ้านเป็นผู้ลงนาม
โดยมีกรรมการกลางหมู่บ้านอีกคนหนึ่งเป็นผู้ลงนามรับรอง

ข้อบัญญัติหมู่บ้าน จะกำหนดโทษปรับผู้กระทำการละเมิด
 ข้อบัญญัติหมู่บ้านไว้ด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้กำหนดโทษปรับเกิน
 หนึ่งร้อยบาท ข้อบัญญัติหมู่บ้านที่มีกำหนดโทษปรับให้
 หน่วยงานหมู่บ้านกลานามไลยได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการ
 จังหวัด

มาตรา ๓๔ ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการ
 กลานามไลยอาจออกข้อบัญญัติหมู่บ้านเรียกเก็บเงินส่วนหนึ่งจาก
 ราษฎรในหมู่บ้านสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในกิจการที่กำนุบำรุง
 หมู่บ้านได้ตามความจำเป็น

เงินที่เรียกเก็บได้ให้จัดรวมไว้เรียกว่า "กองทุนประจำ
 หมู่บ้านอาสาพัฒนา" การรักษาและการใช้จ่ายให้เป็นไปตาม
 ระเบียบของคณะกรรมการกลาง

การรับเงิน การใช้จ่ายกองทุนประจำหมู่บ้าน ต้องจัดให้มี
 บัญชีและหลักฐานเอกสาร เพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบของ
 ทางการ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการตรวจสอบ
 การเงินและบัญชีไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้ง

ในกรณียกเลิกหมู่บ้าน ให้กองทุนประจำหมู่บ้านและ
 ทรัพย์สินของหมู่บ้านตกเป็นทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วน
 จังหวัด

มาตรา ๓๕ กองทุนประจำหมู่บ้านอาสาพัฒนาอาจได้รับ
เงินสมทบดังต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (๒) ภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บได้จากที่ดินในเขตหมู่บ้าน
- (๓) ภาษีโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดิน
ซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ ซึ่งเก็บได้ใน
เขตหมู่บ้าน
- (๔) เงินอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์
และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ที่เก็บได้ เนื่องจากการฆ่าสัตว์ใน
เขตหมู่บ้าน
- (๕) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการพนันตามกฎหมาย
ว่าด้วยการพนันที่เก็บเพิ่มขึ้นตามข้อบัญญัติจังหวัดในเขต
หมู่บ้าน
- (๖) เงินอุดหนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๗) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๘) เงินรายได้อื่นใดตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะจัดสรรให้

มาตรา ๓๖ ข้อบัญญัติหมู่บ้าน ให้เปิดประกาศโดยเปิดเผยไว้ ณ ที่ชุมนุมชนอย่างน้อยหนึ่งแห่ง และที่สำนักงานของหมู่บ้าน

มาตรา ๓๗ ให้หัวหน้าหมู่บ้านและรองหัวหน้าหมู่บ้านมีฐานะและอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ หัวหน้าหมู่บ้านเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการตามนโยบายและมติของคณะกรรมการกลาง เว้นแต่คณะกรรมการกลางจะมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทน

รองหัวหน้าหมู่บ้านมีหน้าที่ช่วยเหลือหัวหน้าหมู่บ้าน และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหมู่บ้าน

มาตรา ๓๙ หัวหน้าหมู่บ้านมีอำนาจหน้าที่ดูแลให้การปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อบัญญัติหมู่บ้าน

มาตรา ๔๐ ให้กรมการปกครองทุกคนเป็นเจ้าพนักงานรักษาความสงบเรียบร้อย มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยภายในเขตหมู่บ้าน

ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้รักษาความสงบเรียบร้อยต้องมีบัตร
ประจำตัว โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ลงนาม

การออกบัตรประจำตัวผู้รักษาความสงบเรียบร้อย ให้เป็น
ไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๔๑ โภครณีจำเป็นและรีบด่วนเมื่อความปลอดภัย
ของหมู่บ้าน ให้หัวหน้าหมู่บ้านมีอำนาจสั่งให้กรรมการป้องกัน
สาธารณภัยเข้าทำการช่วยเหลือสนับสนุนผู้รักษาความสงบ
เรียบร้อยได้

มาตรา ๔๒ การฝ่าฝืนข้อบัญญัติหมู่บ้านที่มีโทษปรับ ให้
คณะกรรมการกลางมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในการพิจารณาเปรียบเทียบ ให้กรรมการกลางพิจารณา
เป็นองค์คณะอย่างน้อยสองคน และกรรมการกลางที่เป็น
องค์คณะนั้น ต้องมิใช่หัวหน้าหมู่บ้านหรือรองหัวหน้าหมู่บ้าน
หรือผู้รักษาความสงบเรียบร้อย

กรรมการกลางตามมาตรานี้อาจมีอำนาจเปรียบเทียบคดี
ความผิดอย่างอื่นที่เป็นโทษปรับได้ ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกา
กำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจ แต่ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายในเงื่อนไขที่จะ
กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

ในการเปรียบเทียบ ให้กรรมการกลั่นแกล้งทำการเปรียบเทียบ
งบกับงบการเปรียบเทียบไว้เพื่อเป็นหลักฐาน

เงินที่ได้ได้มาจากการเปรียบเทียบ ให้รวมเข้าในกองทุน
ประจำหมู่บ้านกาชาพัฒนา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็คือ โดย

เหตุที่สภาพของตำบลหมู่บ้าน มีลักษณะแตกต่างกัน ในการจัดรูปของ
การบริหารงานของสภาตำบลย่อมจะต้องให้มีความสอดคล้องกับสภาพ
ของตำบลหมู่บ้าน จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขให้สภาตำบลมีกา
จัดรูปการบริหารงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมของ
ท้องถิ่นในแต่ละท้องที่ด้วย

บันทึกผลการพิจารณา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ว่า พระราชบัญญัติรณนภพ พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

จัดชำระ เบี้ยบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๑ / ๒๕๒๒

วันศุกร์ที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๒๒

สารบัญ

สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติรถยนต์

สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติรถยนต์

พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้ประกาศใช้
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๓ นับเป็นเวลามากกว่าสิบปีแล้ว
ซึ่งการเปลี่ยนแปลงการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย
ดังกล่าวมีขึ้นบ้างแต่ยังไม่เพียงพอที่จะ
สนองความต้องการอันจำเป็นของประชาชน
และสภาพการจราจรในปัจจุบัน สมควรปรับปรุง
แก้ไขเพิ่มเติมและระมัดระวังขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา

บทบัญญัติ

(๑) พระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช

- (๒) พระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๔
- (๓) พระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕
- (๔) พระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๖
- (๕) พระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๖ (ฉบับที่ ๒)
- (๖) พระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๘
- (๗) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑)
พุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๘) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๘)
พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๙) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๙)
พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๑๐) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐)
พุทธศักราช ๒๔๘๔

(๑๑) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๑)

พุทธศักราช ๒๔๘๔

(๑๒) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๔

(๑๓) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓)

พุทธศักราช ๒๕๐๒

(๑๔) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๔)

พุทธศักราช ๒๕๐๓

(๑๕) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๕)

พุทธศักราช ๒๕๐๖

(๑๖) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๖)

พุทธศักราช ๒๕๑๒

(๑๗) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่

๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

(๑๘) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ พุทธศักราช ๒๕๑๖

(๑๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๑๖

(๒๐) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๑)

พุทธศักราช ๒๕๑๑

๒. บทวิเคราะห์ศัพท์

"รถ" หมายความว่า รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถพ่วง รถบดถนน รถแทรกเตอร์ และรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"รถจักรยานยนต์" หมายความว่า รถที่เคลื่อนด้วยกำลัง เครื่องยนต์กำลังไฟฟ้าและมีล้อไม่เกินสองล้อ ถ้ามีช่วงข้างมีล้อเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่งล้อ และให้หมายความรวมถึง รถจักรยานที่ติดเครื่องยนต์ด้วย

"รถบดถนน" หมายความว่า รถที่ใช้ในการบดอัดวัสดุ บนพื้นให้แน่น และมีเครื่องยนต์ขับเคลื่อนในตัวเอง หรือใช้รถอื่นลากจูง

"รถแทรกเตอร์" หมายความว่า รถที่มีล้อหรือสายพานและมีเครื่องยนต์ขับเคลื่อนในตัวเอง เป็นเครื่องจักรกลชนิดพื้นฐานในงาน เกี่ยวกับการซุด ตัก ดัน หรือฉุดลาก เป็นต้น หรือรถยนต์สำหรับลากจูงซึ่งมิได้ใช้ประกอบการขนส่ง ส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วย การขนส่งทางบก

การจดทะเบียน เครื่องหมาย และการใช้รถ

๑. รถที่บุคคลใช้ได้ต้อง เป็นรถที่จดทะเบียนและ เสียภาษีประจำปีครบถ้วนถูกต้อง เว้นแต่รถที่นำเข้ามา เพื่อใช้ใน ราชาอาณาจักร ชั่วคราว โดยที่ผู้นำเข้า ไม่มีภูมิลำเนาหรือ ดิน ที่อยู่ในราชาอาณาจักร แต่ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำ ไว้กับรัฐบาลของประเทศที่ผู้นำเข้ามีสัญชาติ

๒. รถที่ขอจดทะเบียนได้ต้อง

(๑) เป็นรถที่มีส่วนควบและมีเครื่องอุปกรณ์ สำหรับรถครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และ

(๒) ผ่านการตรวจสอบสภาพรถตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงในเวลาที่ขอ จด ทะเบียนแล้ว

ในกรณีที่ขอจดทะเบียนเป็นรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ หรือรถยนต์บริการทัศนาจร รถนั้นต้อง มีลักษณะขนาดหรือกำลังของ เครื่องยนต์และของรถตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง และผู้ขอจดทะเบียนต้องแจ้งสถานที่เก็บรถยนต์ สาธารณะ หรือรถยนต์บริการ ซึ่งมีลักษณะตามที่กำหนดตาม ที่ กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

๓. (ก) รถที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียน

(๑) รถสำหรับเฉพาะพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระเจ้าอยู่หัว

(๒) รถของกรมตำรวจที่จดทะเบียนแล้ว

เครื่องหมายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๓) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนแล้ว

มีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการพระราชวังกำหนด

(๔) รถที่เจ้าของแจ้งการไม่ใช้รถตามมาตร

๓๔

(๕) รถที่ผู้ผลิตหรือประกอบเพื่อจำหน่ายหรือ

ผู้นำเข้าเพื่อจำหน่าย ผลิต ประกอบ หรือนำเข้า และยังมีได้

หน่วยให้แก่ผู้อื่น

(ข) รถที่ได้รับการยกเว้น ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

เนียม

(๑) รถดับเพลิง

(๒) รถพยาบาลที่มีใช้ เป็นรถสำหรับรับจ้าง

(๓) รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล

องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมื่อ

พินัยกรรม และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ เฉพาะรถ
ที่มิได้ใช้ในทางการค้าหรือหากำไร

(๔) รถบดถนนของรัฐวิสาหกิจ

(๕) รถแทรกเตอร์ของรัฐวิสาหกิจ

(๖) รถของสภาเทศบาลไทย

(๗) รถของบุคคลในขณะผู้แทนทางการทูต คณะผู้

แทนทางกงสุล องค์การระหว่างประเทศ หรือทบวงการชำนาญพิเศษ-
เศษแห่งสหประชาชาติ ซึ่งประจำอยู่ในประเทศไทย

๔. ผู้จดทะเบียนยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้อง

ที่ตนมีภูมิลำเนา ในกรณีผู้ขอ เป็นคนต่างด้าวและไม่มีภูมิลำเนา

ในราชอาณาจักร ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน แห่งท้องที่ตนมีถิ่น
ที่อยู่

๕. รถที่จดทะเบียนแล้ว

(๑) ต้องมีและแสดงแผ่นป้ายและเครื่องหมายครบ
ถ้วนถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) หากปรากฏในภายหลังว่า รถมีส่วนควบ หรือ
เครื่องอุปกรณ์สำหรับรถไม่ครบถ้วน ถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
หรือเพิ่มสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เข้าไปซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตราย แก่

ร่างกายหรือจิตใจ ของผู้อื่น ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถนั้นจนกว่าจะจำ
ให้มีครบถ้วน ถูกต้องหรือเอาออกแล้ว

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่า เจ้าของรถไม่อาจจัดใ
มีครบถ้วน ถูกต้องหรือเอาออกได้ ให้นายทะเบียนสั่งให้เพิก
ถอนการจดทะเบียนรถนั้น

(๓) หากมีการเปลี่ยนแปลงสีของรถให้ผิดไปจาก สี
จดทะเบียนไว้ เจ้าของรถต้องแจ้งนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับ
แต่วันเปลี่ยนแปลง

(๔) ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลง ตัวรถหรือส่วนไม่ว่า
หนึ่งของรถให้ผิดไปจากรายการที่จดทะเบียนไว้ และใช้รถ นั้น
เว้นแต่ เจ้าของรถนำรถไปให้นายทะเบียนตรวจสภาพก่อน

๖. (๑) การย้ายรถไปไว้ต่างท้องที่ เจ้าของรถ ต้อง
แจ้งต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้าย

(๒) การโอนรถที่จดทะเบียนแล้ว ผู้โอนและผู้รับโอน
ต้องแจ้งต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันโอน

๗. การนำรถออกนอกราชอาณาจักร ต้องได้รับอนุญาต
จากนายทะเบียน เว้น แต่ในกรณีต่อไปนี้

(๑) การนำรถออกนอกราชอาณาจักร โดยได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง

(๒) การรับจ้างบรรทุกคนโดยสารออกนอกราชอาณาจักรแล้วนำรถกลับเข้ามาตามปกติกิจ

(๓) กรณีอื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๘. การส่งหรือนำรถหรือ เครื่องยนต์สำหรับรถเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อจำหน่ายหรือผลิต หรือประกอบรถ หรือเครื่องยนต์สำหรับรถชนิดใหม่ เพื่อจำหน่ายให้ส่งบัญชีรับ และจำหน่ายรถหรือเครื่องยนต์ สำหรับรถประจำเดือนให้แก่ นายทะเบียน ภายในวันที่สิบห้าของ เดือนถัดไป

๙. บุคคลต้องใช้รถตรงตามประเภทที่จดทะเบียนไว้
เช่น

(๑) การใช้รถยนต์บริการธุรกิจหรือรถยนต์บริการทัศนาจรในกิจการส่วนตัว

(๒) การใช้รถยนต์สาธารณะในกิจการส่วนตัว
โดยมีข้อความบนสติกเกอร์รถนั้นให้เห็นได้ง่ายจากภายนอกว่า ใช้
ในกิจการส่วนตัว

(๓) การใช้รถยนต์สาธารณะบรรทุกของที่ติดตัว
ไปกับผู้โดยสาร

(๔) ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑๑. ห้ามบุคคลใช้รถยนต์อื่น นอกจากรถยนต์ โดย
สารประจำทางรับจ้างรับคนโดยสารซึ่งเสียค่าโดยสาร เป็น
รายตัวตามรายทางในทางที่ได้รับอนุญาต ให้มีรถยนต์โดยสาร
ประจำทางหรือในเขตจากทางนั้นไม่เกินหนึ่งร้อย เมตร

ความในวรรคต้น มิให้ใช้บังคับ ในกรณีเป็นการรับ
จ้างรับส่งนักเรียนคนงาน นักท่องเที่ยว หรือคนรับส่งโดยสาร
เป็นครั้งคราวซึ่งได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากนายทะเบียน

๑๒. ในกรณีที่รัฐมนตรี เห็นว่าในท้องที่ใดการประกอบ
การรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารใช้รถยนต์บรรทุกโดยสาร ไม่
เกินเจ็ดคน หรือรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัดสมควร ให้
ดำเนินการโดยบริษัทจำกัดหรือสหกรณ์และต้องได้รับใบอนุญาต
จากนายทะเบียน ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ท้องที่สำหรับการรับจ้างดังกล่าว

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่การประกอบกา

รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร โดยไต่รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร
ได้ไม่เกินเจ็ดคน หรือรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัดซึ่งได้จดทะเบียน
ก่อนวันประกาศ จนกว่าจะพ้นสามปีนับแต่วันประกาศ

กำหนดเวลาสามปีตามวรรคสอง ถ้ามีเหตุสมควร
รัฐมนตรีอาจขยายออกไปได้ อีกครั้งละไม่เกินสองปี แต่จะขยาย
ระยะเวลา เกินสองครั้งไม่ได้ การขยายระยะเวลาให้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

ใบอนุญาตมีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต แต่
อาจต่ออายุได้คราวละสามปี

ผู้รับใบอนุญาตกล่าว ซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
นี้หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียน มี
อำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

สิทธิอุทธรณ์

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต ไม่ต่อ
อายุใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ขอต่อ
อายุใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีสิทธิ อุทธรณ์
เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีได้ ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันทราบ คำ

นายทะเบียน

ถ้าวิधि เดิมของ รัฐมนตรีไปเห็นผิด

ใบกรณีที่ถูกกระทำแล้วของ นายทะเบียน ก่อนที่จะมี

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ รัฐมนตรีกล่าวอนุญาตให้รับใบอนุญาตประ-

คอบการ ไปทูลถามก่อนได้ เมื่อมีคำขอของ รัฐมนตรี

ภาษีประจำปี

๑. ภาษีประจำปีสำหรับรมมีอัตรา กำหนดโดย

พระราชบัญญัติที่ เว้น แห่ง

(๑) รถยนต์นั่งส่วนบุคคล ไม่เกิน เจ็ดคน

ที่จดทะเบียนมาแล้วห้าปีนับแต่ปีที่จดทะเบียนครั้งแรก ให้ได้รับ

การลดหย่อนภาษีประจำปีต่อ ๆ ไปในอัตราร้อยละดังต่อไปนี้

ปีที่หก	ร้อยละสิบ
ปีที่เจ็ด	ร้อยละยี่สิบ
ปีที่แปด	ร้อยละสามสิบ
ปีที่เก้า	ร้อยละสี่สิบ
ปีที่สิบและปีต่อไป	ร้อยละห้าสิบ

(๒) รถซึ่งใช้บรรทุกผู้โดยสารเกินสองคนโดยธรรมดา ให้

เก็บภาษีเพิ่มขึ้นจากอัตราที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๒๕)

๒. รถซึ่งบรรทุกผู้โดยสารเกินสองคนโดยธรรมดา ให้

มาตรา ๘ และรถซึ่งยกเว้น ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๘ ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีประจำปีด้วย

๓. รัฐมนตรีมีอำนาจลดภาษีประจำปี สำหรับรถใน เขตท้องที่ใด หรือในกรณีใดลงจากอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ ได้ในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร

๔. เจ้าของรถ มีหน้าที่เสียภาษีประจำปี

หากไม่เสียภาษีประจำปี ภายในเวลากำหนดนาย ทะเบียนอาจแจ้ง เป็นหนังสือให้ผู้นั้น นำเงินไปชำระภาษีประจำปี ให้ถูกต้องครบถ้วนภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันที่ ได้รับแจ้ง

กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจยึด รถนั้นไว้ได้

๕. นายทะเบียนและเจ้าพนักงาน ซึ่งอธิบดี แต่งตั้งมีอำนาจเข้าตรวจในที่ ที่มีเหตุอันควรสงสัย ว่ามีรถค้างชำระ ภาษีประจำปี และยึดรถนั้นไว้เพื่อตรวจสอบได้

รถที่ยึดมาให้นายทะเบียนเก็บรักษาไว้สิบห้าวัน ถ้า เจ้าของรถไม่นำเงินภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการ ยึดรถไปชำระให้ถูกต้องครบถ้วนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ จัดการขายทอดตลาดรถนั้น

ใบอนุญาตขับรถ

๑. ผู้ขับรถต้องมีใบอนุญาตขับรถ และสำเนาภาพ
ถ่าย ใบคู่มือจดทะเบียนรถในขณะขับ หรือควบคุมผู้ฝึกหัดขับรถ

๒. ใบอนุญาตขับรถมี ๔ ชนิดคือ

รถจักรยานยนต์	ชั้วคราว	(๑) ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล หรือ	อายุ ๑ ปี
		(๒) ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล	
อายุ ๑ ปี	}	(๓) ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล	}
		(๔) ใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ	
อายุ ๑ ปี	}	(๕) ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อสาธารณะ	}
		(๖) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์	
อายุ ๑ ปี	}	(๗) ใบอนุญาตขับรถบดถนน	}
		(๘) ใบอนุญาตขับรถแทรกเตอร์	

อายุ ๑ ปี → (๘) ใบอนุญาตขับรถชนิดอื่นนอกจาก (๑) ถึง

ใบอนุญาตขับรถตาม (๑) ใช้สำหรับขับรถยนต์
บริการให้เช่า เฉพาะในกรณีที่ผู้ขับ เป็นผู้เช่าได้ด้วย ใบอนุญาต
ขับรถตาม (๒) ใช้สำหรับขับรถยนต์บริการให้เช่าได้ด้วยใบ
อนุญาตขับรถตาม (๔) ใช้สำหรับขับรถยนต์บริการและ ใช้

แทนใบอนุญาตขับรถตาม (๒) ได้ด้วยและใบอนุญาตขับรถตาม (๕) ใช้แทนใบอนุญาตขับรถตาม (๑) ได้นอกนั้นใช้แทนกัน ไม่ได้ (มาตรา ๔๒)

ใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๒) (๓) (๖) ที่ เสียค่าธรรมเนียมในอัตราตลอดชีพ มีอายุตลอดชีพ ของผู้ได้รับใบอนุญาต

๓. ผู้ขอใบอนุญาตขับรถ ต้องมีคุณสมบัติและไม่ มี ลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน ที่ท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือมีถิ่นที่อยู่

๔. ผู้ขอใบอนุญาตขับรถชนตร ส่วนบุคคล หรือรถ จักรยานชนตรชั่วคราวต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๒) มีความรู้ความสามารถในการขับรถ
- (๓) มีความรู้ในข้อบังคับการเดินรถ ตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก
- (๔) ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการจนเป็นที่เห็นได้ว่าไม่สามารถขับรถได้
- (๕) ไม่มีโรคประจำตัวที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

เห็นว่าอาจ เป็นอันตรายขณะขับรถ

- (๖) ไม่ เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน
- (๗) ไม่มีใบอนุญาตขับรถชนิดเดียวกันอยู่แล้ว
- (๘) ไม่ เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกยึดหรือ เพิกถอน

ใบอนุญาตขับรถ

๕. ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๒) (๔)

(๕) หรือ (๖) ต้อง

(๑) ได้รับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๑) มาแล้ว ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตาม มาตรา ๔๕ และ

(๓) ไม่ เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดหรือถูก เจ็บ หนักงานลงโทษตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปสำหรับความผิดเกี่ยวกับการ ขับ รถอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะพ้นโทษครั้งสุดท้าย ไม่น้อย กว่าหกเดือนแล้ว

- (ก) ผ่าฝืนสัญญาณจราจรหรือ เครื่องหมายจราจร
- (ข) ในขณะเมาสุราหรือของ เมาอย่างอื่น
- (ค) ในลักษณะกีดขวางการจราจร
- (ง) ใช้ความเร็ว เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด

(ง) โดยประมาทหรือประมาทเลินเล่ออันอาจเกิดอันตราย
อันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

(ฉ) โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือด
ร้อนของผู้อื่น

๖. ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๒) (๓)

หรือ (๖) ตลอดชีพต้อง

(๑) ได้รับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๒) (๓)

หรือ (๖) แล้วแต่กรณีมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา
๔๕ เว้นแต่ ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และ

(๓) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ (๓)

๗. ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๔) หรือ

(๕) ต้อง

(๑) ได้รับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๑)

มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา
๔๕ เว้นแต่ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ (๓)

(๔) มีสัญชาติไทย

(๕) รู้จักถนนและทางหลวงในจังหวัดที่ขอรับใบอนุญาต

ขับรถพอสมควร

(๖) ไม่เป็นผู้มีโรคติดต่อที่ร้ายแรง ภัยตามที่กำหนด

กฎกระทรวง

(๗) ไม่เป็นผู้ติดสุรา ยาเมาหรือยาเสพติดให้โทษ

(๘) ไม่เคยเป็นผู้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึง

สุดท้ายจำคุกในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือความผิด เกี่ยว
ความสงบสุขของประชาชน ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตราย
ต่อประชาชน ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ความผิดเกี่ยวกับเพศคว
ผิดต่อชีวิต ความผิดต่อร่างกาย ความผิดต่อเสรีภาพ ความผิดฐาน
ลักทรัพย์และฉ้อราษฎร์ ความผิดฐานกรรโชก ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์
และปล้นทรัพย์ ความผิดฐานลักขโมย ความผิดฐานรับขโมย และ
ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา เว้นแต่
โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
พ้นโทษมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสามปี

๘. ในกรณีที่อยู่ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๕๒ (๕)

(๕) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๘ (๘) แต่พ้นโทษจำคุกมา
ไม่น้อยกว่า

(๑) หากเดือนสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาไม่

สามเดือน

(๒) หนึ่งปีสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาไม่
เกินสามเดือน แต่คดีนั้นเกี่ยวข้องการใช้รถ การทำความผิดหรือ

(๓) หนึ่งปีหกเดือนสำหรับโทษจำคุกตาม คำ
พิพากษา เกินสามเดือนแต่ไม่ เกินสามปี

และไต่ถามคำร้องต่อนายทะเบียนโดยชี้แจงถึง เหตุ
ผลที่ตนต้องโทษพร้อมกับแสดงหลักฐานว่าตน เป็นบุคคลที่มีความประ
พฤติเรียบร้อยควรไว้วางใจให้ขับรถยนต์สาธารณะได้ ให้
นายทะเบียนดำเนินการสอบสวนคำร้องดังกล่าว ถ้าเห็นตรงกับ
คำร้อง มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๘ (๘) มาใช้บังคับแต่ถ้า ไม่
เห็นด้วย ให้ส่งยกคำร้องและแจ้งให้ผู้ขอทราบ

ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่ออธิบดีภายในสิบ
ห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน

คำสั่งของอธิบดีให้เป็นที่สุด

๔. ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๗) (๘)

(๔) ต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม

มาตรา ๔๕ และ

(๒) มีความรู้ความสามารถในการขับรถประเภท
นั้น ๆ เป็นอย่างดี

๑๐. อำนาจนายทะเบียนในการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ผู้ขับรถ

บุคคลใดได้รับใบอนุญาตขับรถประเภทใดแล้ว หาก
ปรากฏในภายหลังว่า เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม
ตามที่กำหนดไว้สำหรับผู้อนุญาตขับรถประเภทนั้น ให้
นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับรถนั้น

๑๑. อำนาจนายทะเบียนในการเรียกใบอนุญาต

ผู้รถมาอีกไว้

บุคคลใดได้รับใบอนุญาตขับรถ แล้วหากปรากฏว่า

(๑) ต้องค่าพิพาทคดีถึงที่สุดว่า ได้กระทำความ
ผิดความผิดจราจรบัญญัติหรือกฎจราจรที่ออกตามพระราชบัญญัติ

(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของ
เจ้าพนักงานจราจร หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วย
จราจรจราจรทางบก

(๓) ต้องค่าพิพาทคดีถึงที่สุดว่า ได้กระทำความ
ผิดขับรถ หรือกระทำความผิดอื่น ๆ อันน่าจะเข้าข้อต่อประสาข

(๔) มีผู้กล่าวโทษว่าทำลายความสงบสุขของประชาชนในถนนหรือทางหลวงโดยขู่ เชื้อ คุกคาม รังแกหรือรบกวนคนขับรถด้วยกัน หรือผู้โดยสาร

นายทะเบียนมีอำนาจ เรียกใบอนุญาตขับรถมายึดไว้ได้ แต่ห้ามมิให้ยึดเกินหนึ่งปี

(๕) หนึ่งปีหกเดือนสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาเกินสาม เดือนแต่ไม่เกินสามปี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตขับรถ เป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาประเภทที่ระบุไว้ใน มาตรา ๔๘ (๘) ให้นายทะเบียนหรือ พนักงานซึ่งอธิบดีแต่งตั้งยึดใบอนุญาตขับรถตั้งแต่วันยื่นฟ้องต่อศาลจนถึงเวลาที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด และในระหว่างเวลาดังกล่าวห้ามมิให้นายทะเบียนต่ออายุใบอนุญาตขับรถ

๑๒. บุคคลผู้ฝึกหัดขับรถยนต์ ต้องมีผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์มาแล้ว ไม่น้อยกว่าสามปีควบคุมอยู่ด้วย

ในการฝึกหัดขับรถ ห้ามมิให้บุคคลใดนอกจากผู้ฝึกหัด

และผู้ควบคุมอยู่ใบรถ ถ้ามีการเสียหายเกิดขึ้น ผู้ควบคุมต้องแจ้งรับแจ้ง
ทางแห่ง เว้น แต่จะพิสูจน์ได้ว่าผู้ฝึกหัดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามก
สกลใบเวลาที่ขับรถอยู่นั้น

โทษ

๑. จำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ หรือขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาต
ขับรถหรือขับรถเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือระหว่างถูกยึดใบอนุญาต
ขับรถ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสอง
พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

๒. ปรับ

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงออก
มาตรา ๕ (๒) (๓) (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑)
(๑๔) หรือ (๑๖) ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๖ มาตรา
มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มา
๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา
วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่
สองพันบาท

(๓) ไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๘ หรือ

ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

(๔) รับจ้างบรรทุกคนโดยสารใช้รถยนต์รับจ้าง
บรรทุกคนโดยสาร ไม่เกินเจ็ดคน เรือรถยนต์รับจ้างระหว่าง
จังหวัดในท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่งโดย
มิได้รับอนุญาต หรือไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง
หรือวรรคสาม หรือเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุหรือใบอนุญาตเพิกถอน
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

(๕) ผู้ใด

(๑) ให้ผู้อื่นใช้ใบอนุญาต หรือเครื่องหมาย
นายทะเบียนออกให้แก่ตน

(๒) ใช้เครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้
สำหรับรถคันหนึ่งกับรถอีกคันหนึ่ง

(๓) ใช้เครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้
ผู้อื่น

(๔) เปลี่ยนแปลงโดยวิธีใด ๆ หรือปิดบัง
ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนซึ่ง เครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้ประจำ
หรือ

(๕) ใช้รถที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม
 ตามมาตรา ๔ หรือยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีประจำปีตาม มาตรา
 ๓๐ หรือลดภาษีประจำปีตามมาตรา ๓๐ ผิดไปจากวัตถุประสงค์
 ที่ได้รับยกเว้นหรือลด

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

บันทึกผลการศึกษา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการ เข้าชื่อสินค้า

พ.ศ.

*

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

จัดชำระ เบี้ยบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ย ๗
กรกฎาคม ๓๑/๒๕๒๒

วันศุกร์ที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๒๒

สารบัญ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าซื้อสินค้า

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมการ เข้าซื้อสินค้า

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑. หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการ เข้าซื้อสินค้า

๒. เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันนี้ประชาชนมีความจำเป็นต้องอาศัย เครื่องมือ เพื่อการอุปโภคบริโภคสำหรับที่วิตประจำวัน โดยการ เข้าซื้อและซื้อสินค้าผ่อนส่ง เพิ่มมากขึ้นทั้งชนิดและปริมาณของสินค้าแต่ยังไม่มีการควบคุมในเรื่องนี้ เพื่อให้การ เข้าซื้อ และการขายผ่อนส่งสินค้า เป็นไปด้วยความ เป็นธรรม โดยไม่เอาเปรียบเปรียบผู้ เข้าซื้อกัน และบัง เกิดประโยชน์แก่ เศรษฐกิจของ ประเทศโดยรักษาปริมาณการให้ เข้าซื้อและการขายผ่อนส่ง ให้ อยู่ในระดับที่ เหมาะสม อันจะเป็นผลดีแก่การ ส่ง เสริมการลงทุน และการรักษา เสถียรภาพทาง เศรษฐกิจของประเทศ จึง จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. สาระสำคัญ

๑. พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การเข้าซื้อระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจ ที่
ซื้อสินค้าควบคุมมาจำหน่าย

(๒) การซื้อขายสินค้าผ่อนส่ง เกี่ยวกับการส่ง
สินค้าควบคุมออกนอกราชอาณาจักร

(๓) การเข้าซื้อที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
พระราชกฤษฎีกา ตาม (๓) จะกำหนดเงื่อนไข
ประการใดก็ได้

คำว่า ธุรกิจ หมายความว่า การประกอบกิจการ
ในทาง เกษตรกรรม อุตสาหกรรม หัตถกรรม พาณิชยกรรม
การบริการ หรือกิจการอย่างอื่นเป็นทางค้าปกติ

๒. คณะกรรมการควบคุมการเข้าซื้อ ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงพาณิชย์ หรือ ^{ผู้ซึ่ง}
ปลัดกระทรวงพาณิชย์มอบหมาย ประธานกรรมการ

(๒) ผู้แทนกระทรวงการคลัง กรรมการ

(๓) ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม "

(๔) ผู้แทนคณะกรรมการพัฒนาการ

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๕) ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย กรรมการ

(๖) กรรมการอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก

ไม่เกินสี่คน "

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ

สองปี

๓. คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่

- ให้คำปรึกษา

- ให้ความเห็น

- ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การตราพระราชกฤษฎีกา ตามมาตรา ๕

(๒) การออกประกาศ ตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๘ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๒

(๓) การออกกฎกระทรวง ตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๔๕

(๔) การวินิจฉัยอุทธรณ์ ตามมาตรา ๒๐

และมาตรา ๔๘

(๕) เรื่องอื่นที่รัฐมนตรีมอบหมาย

๔. รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี มีอำนาจ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด หรือเปลี่ยนแปลง ชนิด

ประเภทและลักษณะของสินค้าไว้ให้เป็นสินค้าควบคุม

๕. ผู้ให้เข้าซื้อสินค้าควบคุม เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ต้องจดทะเบียนกับงานเจ้าหน้าที่

๖. ห้าม ผู้ใดให้เข้าซื้อสินค้าควบคุม โดยมีข้อตกลงให้ผู้เข้าซื้อชำระราคา เข้าซื้อตั้งแต่สองงวดขึ้นไป ก่อนรับมอบสินค้าควบคุม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

๗. สิทธิอุทธรณ์ในกรณี พนักงาน เจ้าหน้าที่ ไม่รับจดทะเบียนหรือนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต

ผู้จดทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่รับจดทะเบียน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

สิทธิและหน้าที่ของผู้ให้เข้าซื้อ

๑. การเสนอหรือโฆษณา เพื่อชักชวนให้ประชาชนเข้าซื้อ ผู้ให้เข้าซื้อต้องแสดงข้อความดังต่อไปนี้

(๑) ราคาสินค้าควบคุม เงินสด

(๒) ราคาเข้าซื้อ

(๓) เงินชำระล่วงหน้า

(๔) จำนวนเงิน และระยะเวลาที่ต้องชำระ
แต่ละงวดและจำนวนงวด

(๕) อัตราค่าเช่าซื้อ

(๖) ค่าใช้จ่ายอื่นที่ผู้เช่าซื้อต้องจ่ายนอกจาก

(๓) (๔) (๕)

๒. การตกลงต่อไปนี้เป็นผูกพันผู้เช่าซื้อ

(๑) การให้ผู้ให้เช่าซื้อ หลุดพ้นจากหน้าที่
หรือภาระใดที่มีอยู่ตามกฎหมาย

(๒) การให้ผู้เช่าซื้อจ่ายอัตราค่าเช่าซื้อ เกิน
กว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๔๐ (๑)

(๓) การให้ผู้เช่าซื้อจ่าย เบี้ยปรับค่าตอบแทน
หรือค่าเสียหายใด ๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๔) การจำกัดสิทธิของผู้เช่าซื้อที่มีอยู่ ตาม
กฎหมาย

๓. ผู้ให้เช่าซื้อ ต้องส่งมอบค้ำประกันสัญญาเช่าซื้อแก่
ผู้เช่าซื้อในวันลงชื่อในสัญญา

๔. การดำเนินการในกรณีที่ผู้เช่าซื้อบอกเลิกสัญญา
และส่งมอบสินค้าควบคุมคืนโดยขอสัญญา หรือโดยบทบัญญัติแห่ง

กฎหมาย

(๑) ผู้ให้เข้าซื้อต้องประเมินราคาสินค้าควบคุมที่ได้รับคืนโดยประเมินราคาตามราคาตลาด หรือราคาที่จะขายได้ในวันที่รับมอบสินค้าควบคุมคืน และต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้เข้าซื้อทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับมอบสินค้าควบคุมคืน

(๒) ถ้าผู้เข้าซื้อไม่พอใจราคาประเมินตาม (๑) ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ให้เข้าซื้อทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ราคาประเมิน ถ้าผู้เข้าซื้อไม่แจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้เข้าซื้อพอใจราคาประเมินนั้น

(๓) เมื่อผู้ให้เข้าซื้อได้รับแจ้งตาม (๒) แล้ว ต้องขายทอดตลาดสินค้าควบคุมนั้น ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมอบสินค้าควบคุมคืน และต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ให้เข้าซื้อทราบก่อนกำหนดวันขายทอดตลาด ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เพื่อให้ผู้เข้าซื้อได้มีโอกาสเข้าสู่ราคา

ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดให้หักจากราคาสินค้าควบคุมที่ขายทอดตลาดได้ และให้ถือว่าราคาสินค้าควบคุมที่เหลือหรือราคาประเมิน แล้วแต่กรณี เป็นมูลค่าของสินค้าควบคุมตามมาตรา ๓๑ (มาตรา ๓๐)

๕. เมื่อผู้ให้เข้าซื้อได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐(๑) และผู้เข้าซื้อพอใจราคาประเมินหรือเมื่อผู้ใดให้เข้าซื้อ ได้

ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ (๑) และ (๓) แล้ว ถ้าปรากฏว่า

(๑) สินค้าควบคุมที่รับคืนมีมูลค่ามากกว่าราคา
 เข้าซื้อสุทธิ ผู้ให้เข้าซื้อต้องคืนเงินส่วนที่เกินแก่ผู้เข้าซื้อภายใน
 สิบห้าวันนับแต่วันประเมินราคาหรือนับแต่วันขายทอดตลาดสินค้า
 ควบคุม แล้วแต่กรณี

(๒) สินค้าควบคุมที่รับคืนมีมูลค่าน้อยกว่าราคา
 เข้าซื้อสุทธิ ผู้เข้าซื้อต้องชำระเฉพาะเงินส่วนที่ขาดเท่านั้น แก่
 ผู้ให้เข้าซื้อภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากผู้ให้เข้าซื้อ

ถ้าผู้ให้เข้าซื้อไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ (๑) หรือ
 (๒) และ (๓) ผู้ให้เข้าซื้อไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่าย จาก
 ผู้เข้าซื้อ

๖. ในกรณีที่ผู้เข้าซื้อผิดนัดชำระเงินสองงวดติด
 กัน ผู้ให้เข้าซื้อจะเลิกสัญญาและยึดสินค้าควบคุมคืนได้ต่อเมื่อ
 ผู้เข้าซื้อมิได้ชำระเงินที่ค้างชำระนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วัน
 ที่ได้รับทราบหนังสือเตือนให้ชำระเงินที่ค้างชำระนั้นจากผู้ให้เข้าซื้อ

ในกรณีที่ผู้เข้าซื้อผิดนัดชำระเงินงวดสุดท้าย ผู้ให้
 เข้าซื้อจะเลิกสัญญาและยึดสินค้าควบคุมคืนได้ต่อเมื่อผู้เข้าซื้อ
 มิได้ชำระเงินที่ค้างชำระนั้นก่อนระยะเวลาใช้เงินได้พ้นกำหนด
 ไปอีกงวดหนึ่ง และผู้ให้เข้าซื้อได้มีหนังสือเตือนให้ชำระเงินที่

ค้างชำระนั้นแล้ว

ถ้าผู้เช่าซื้อได้ชำระเงินภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองผู้ให้เช่าจะอ้างเหตุแห่งความล่าช้าในการชำระเงินเป็นเหตุบอกเลิกสัญญาไม่ได้ แต่ผู้ให้เช่าจะติดดอกเบี้ยได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าต่อปีในจำนวนเงินที่ผิดนัดชำระนั้น

๗. การย้ายหรือปิดบังสินค้าควบคุม

ซึ่งทำให้

ผู้ให้เช่าเสียหายผู้ให้เช่าบอกเลิกสัญญา

และยึดสินค้า

ควบคุมคืนได้

๘. การเช่ายึดสินค้าควบคุมคืน

ผู้ให้เช่าต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้เช่าซื้อ และผู้ค้า

ประกันทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันยึดสินค้าควบคุมคืน

๙. ผู้เช่าซื้อจะแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ให้เช่าสินค้า

ควบคุมที่ได้รับหรือยึดคืนให้แก่ผู้เช่าซื้อหรือแก่ผู้ใดที่เห็นสมควรใน

ราคาไม่ต่ำกว่าราคาประเมินตามมาตรา ๓๐ (๑) หรือ

มาตรา ๓๔ (๓) ก็ได้

สิทธิและหน้าที่ของผู้เช่าซื้อ

ผู้เช่าซื้อจะชำระราคาเช่าซื้อสุทธิภายในเวลา ที่สัญญาเช่าซื้อ มีผลใช้บังคับก็ได้ โดยมีหนังสือแจ้งให้ผู้ให้เช่า

ทราบ

การควบคุมการ เข้าซื้อ

๑. อำนาจรัฐมนตรีในการประกาศกำหนด หรือ
เปลี่ยนแปลง เรื่องการ เข้าซื้อสินค้าควบคุม

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดหรือ เปลี่ยนแปลง
ในเรื่อง เกี่ยวกับการ เข้าซื้อสินค้าควบคุม (โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี
ในราชกิจจานุเบกษา) ดังต่อไปนี้

(๑) อัตราค่า เข้าซื้อ

(๒) เงินชำระล่วงหน้า

(๓) จำนวนงวด และระยะเวลาแต่ละงวด

ประกาศดังกล่าว รัฐมนตรีจะกำหนด สำหรับสินค้า
ควบคุมทุกชนิด ประเภทหรือลักษณะ หรือ เฉพาะบางชนิด ประเภท
และลักษณะก็ได้

๒. รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศห้ามหรือจำกัดการให้
เข้าซื้อสินค้าควบคุมได้ ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อแก้ไขภาวะเศรษฐกิจ
ของ ประเทศ โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

๓. การประกาศกำหนดอัตราค่า เข้าซื้อ เงิน-
ชำระล่วงหน้า จำนวนงวด และระยะเวลาแต่ละงวด ตาม
มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) รัฐมนตรีจะกำหนดให้ใช้บังคับแก่
การซื้อขายสินค้า เงินผ่อนที่กรรมสิทธิ์ในสินค้าควบคุม โอน ไปยังผู้ซื้อ

แล้วควยก็ได้ (โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี)

พนักงานเจ้าหน้าที่ และนายทะเบียน

๑. อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่

(๑) เข้าไปในสถานการค้าของผู้ให้เข้าชื่อ
ระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบบัญชี เอกสารประกอบการ
ลงบัญชี สัญญา และเอกสารหลักฐานใด ๆ เกี่ยวกับการเข้าชื่อ
สินค้าควบคุม และให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงจากบุคคล ที่
เกี่ยวข้องหรือผู้ซึ่งอยู่ในสถานที่ดังกล่าวได้

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคล ซึ่ง
เกี่ยวข้องกับการเข้าชื่อสินค้าควบคุม เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า
จะมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ชี้แจง หรือ
ให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสารประกอบการลงบัญชี สัญญา
และเอกสารหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าชื่อสินค้าควบคุมทั้ง
นี้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบหนังสือดังกล่าว

ในการปฏิบัติตาม (๑) และ (๒) ให้ผู้ให้เข้า
ชื่อ และผู้ซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจง และอำนวยความสะดวก ตาม
สมควร

๒. พนักงานเจ้าหน้าที่ และนายทะเบียน เป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ตาม

พระราชบัญญัตินี้

การหักใช้ การเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียน

และใบอนุญาต

ผู้ให้เข้าชื่อกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ กฎ
กระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงาน
เจ้าหน้าที่ หรือนายทะเบียนมีอำนาจสั่งหักใช้ใบสำคัญการจด -
ทะเบียนหรือใบอนุญาต หรือจะสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจด
ทะเบียน หรือใบอนุญาตก็ได้

ผู้ให้เข้าชื่อมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ภายใน
สามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี เป็นที่สุด

การร้องทุกข์

เมื่อผู้เข้าชื่อเห็นว่า

(๑) คนไม่ได้รับความ เป็นธรรม เกี่ยวกับการ เข้า
ชื่อสินค้าควบคุมหรือ

(๒) ผู้ให้เข้าชื่อฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือ

พระราชบัญญัตินี้

ผู้เข้าชื่อมีสิทธิร้องทุกข์ต่อนายทะเบียน

โทษ

ปรับ

ผู้ให้เข้าชื่อ

(๑) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓
วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๑
วรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๓) มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗
หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

(๓) งดเว้นไม่กรอกรายการตามมาตรา ๒๔ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

(๔) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ หรือ
มาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

จำคุกและปรับ

(๑) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ
ตามมาตรา ๑๖ หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวก แก่
พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนายทะเบียน ตามมาตรา ๔๔ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนและปรับไม่เกินห้าพันบาท

(๒) ผู้ให้เข้าชื่อฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ
ของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๓ ต้อง

ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท
ถึงห้าหมื่นบาท

จำคุกหรือปรับ

(๑) ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๙
วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสาม
หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ผู้ให้เข้าชื่อไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ หรือ
มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ
ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๓) ผู้ให้เข้าชื่อโฆษณาด้วยประการใด เกี่ยวกับ
ลักษณะ คุณภาพ หรือส่วนประกอบ ส่วนผสม วิธีและกรรมวิธี
ในการผลิต แหล่งผลิต คุณสมบัติ มาตรฐาน ความปลอดภัย
ประโยชน์ในการใช้ วิธีใช้และอายุการใช้ ความแข็งแรงทนทาน
การรับรองคุณภาพ การให้บริการ และการใด ๆ เกี่ยวกับ
สินค้าควบคุมที่ให้เข้าชื่ออันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บันทึกผลการศึกษา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

การดำรงตำแหน่งในทางการ เมืองของข้าราชการ
กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ

พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๘ / ๒๕๖๒

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๒

สารบัญ

๑. สำระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการดำรงตำแหน่งในทางการเมือง
ของข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ... ๒
๒. เปรียบเทียบพระราชบัญญัติว่าด้วยการดำรงตำแหน่งข้าราชการ
การเมืองบางตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐
ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ กับร่างพระราชบัญญัติการ
ดำรงตำแหน่งในทางการเมืองของข้าราชการ กรรมการ พนักงาน
ส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ... ๕
๓. บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๔

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ
การดำรงตำแหน่งในทางการเมืองของข้าราชการ
กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ
พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
และการดำรงตำแหน่งในทางการเมือง

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติ เป็น
บทเฉพาะกาล อนุญาตให้ข้าราชการประจำ กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น
หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งในทางการเมืองในขณะเดียวกันได้
ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถระดมผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการต่างๆ มาช่วยเหลือ
ในการบริหารราชการแผ่นดินได้เป็นการชั่วคราว แต่เนื่องจากมีกฎหมาย
ปัจจุบันที่ผ่อนผันให้ข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ ดำรงตำแหน่งในทางการเมืองได้นั้นจะสิ้นอายุลงภายหลังการ
เลือกตั้ง สสมควรแก้ไขให้ข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และ

พนักงานรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งในทางการเมือง ใดต่อไป เพื่อให้สมตาม
เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระ
ราชบัญญัตินี้

๑. สาระสำคัญ

๑. โหยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่ ๔
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

๒. นิยามศัพท์

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการทหาร ตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร ข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายอัยการ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ-
ฝ่ายรัฐสภา และข้าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการกรุงเทพมหานคร

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการ
ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยประกาศพระบรมราชโองการ
โดยคณะรัฐมนตรี หรือโดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี
สำหรับกรรมการในคณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจให้หมายความรวมถึงประธาน

กรรมการ และรองประธานกรรมการด้วย

"พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า พนักงานเทศบาล
พนักงานสุขาภิบาล และหมายความรวมถึงข้าราชการส่วนจังหวัดด้วย

"พนักงานรัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า พนักงานของ
รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ และ
พนักงานรัฐวิสาหกิจ

๓. การใช้บังคับ

ภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐๕ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ มิให้นำบทบัญญัติของ
กฎหมายที่ห้ามข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ ดำรงตำแหน่งในทางการเมืองหรือตำแหน่งข้าราชการการเมือง
มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองของข้าราชการ
กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ (มาตรา ๕)

ในระหว่างระยะเวลาตามมาตรา ๕ มิให้นำมาตรา ๒๔ แห่ง
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และ
เงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่ง
ข้าราชการการเมืองของข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และ
พนักงานรัฐวิสาหกิจ และให้ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่นและ
พนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองด้วย ในขณะ

๔

เดียวกัน มีสิทธิได้รับเงินเดือนตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการ
กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้นๆ และ
เงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
การเมือง แต่สำหรับเงินเดือนในตำแหน่งข้าราชการการเมือง ให้ได้รับ
จริง เพียงกึ่งหนึ่ง (มาตรา ๖)

พระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าแห่งข้าราชการ
กรุงเทพมหานครแห่ง พ.ศ. ๒๕๐๕

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๒๐

ร่างพระราชบัญญัติการค้าแห่ง
ข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วน
รัฐวิสาหกิจ พ.ศ.

"พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า พนักงานเทศบาล
พนักงานสุขาภิบาล และหมายรวมถึงข้าราชการส่วน -
จังหวัดด้วย
"กรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า
กรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วย
คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
มาตรา ๕ ในระหว่างที่นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้
บังคับ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีมีอำนาจ
แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนส่วนท้องถิ่นหรือกษัตริย์กรมการ และ
พนักงานของรัฐวิสาหกิจ เป็นข้าราชการการเมืองในตำแหน่ง
ผู้รักษานโยบายรัฐมนตรี ผู้บังคับของรองนายกรัฐมนตรี หรือ
ผู้รักษารัฐมนตรี ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
การเมือง

"พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า พนักงานเทศบาล
พนักงานสุขาภิบาล และหมายรวมถึงข้าราชการส่วน -
จังหวัดด้วย
"กรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า
กรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วย
คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
ข้อ ๓ เมื่อได้ประกาศใช้บังคับ ธรรมนูญการปกครอง
ราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ แล้ว มีให้บ้านปฏิบัติของ
กฎหมายที่ห้ามข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น กรมการและ
พนักงานรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือ
ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง ตำแหน่งสมาชิกรัฐสภา
ตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือตำแหน่งสมาชิกสภา
ที่ทำการที่นิติบัญญัติ มาใช้บังคับแก่การค้าแห่ง
ข้าราชการการเมืองหรือดำรงตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ตามธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช
๒๕๒๐ ของข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรมการ

"พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า
พนักงานสุขาภิบาล และหมายรวมถึง
จังหวัดด้วย
"พนักงานรัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า
รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติ
กรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
มาตรา ๕ ภายในระยะเวลา
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
นำบทบัญญัติของกฎหมายที่ห้ามข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
เมืองมาใช้บังคับแก่การค้าแห่ง
ข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วน
รัฐวิสาหกิจ

เมื่อพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรี รัฐมนตรี
แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการ
พนักงานของรัฐวิสาหกิจให้รับราชการตาม

ร่างพระราชบัญญัติการดำรงตำแหน่งในทางการเมืองของข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. . . .

มาตรา ๖ ในระหว่างระยะเวลาตามมาตรา ๕ มีใหม่
 มาตรา ๒๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนเงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองของข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ และให้ข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองด้วย ในขณะที่ได้มีการมีสิทธิได้รับเงินเพื่อตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้นๆ และเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ผู้สมัครรับเงินเดือนในตำแหน่งข้าราชการการเมืองให้ได้รับเงินเพียงกึ่งหนึ่ง

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐

และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญที่จะได้ประกาศใช้ตามรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐

ข้อ ๔ ในระหว่างระยะเวลาตามข้อ ๓ มีใหม่ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่ง ข้าราชการการเมืองของข้าราชการ และให้ข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่น และกรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้นๆ และมีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ผู้สมัครรับเงินเดือนในตำแหน่งข้าราชการการเมืองให้ได้รับเงินเพียงกึ่งหนึ่ง

การดำรงตำแหน่งข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๕

หรือการดำรงตำแหน่งหรือข้อบังคับปฏิบัติงานส่วนท้องถิ่น กรมการ และตำแหน่งแห่งข้าราชการการเมือง แห่งข้าราชการการเมืองของข้าราชการหรือกรมการและพนักงานของส่วนท้องถิ่น หรือกรมการ กิจ ซึ่งได้มีแต่งตั้งเป็นข้าราชการหนึ่ง ให้มีสิทธิได้รับเงินเดือนข้าราชการการเมือง ข้าราชการกรมการ พ.ศ. ๒๕๐๕ ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๕ โดยให้ได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการเมือง ผู้สมัครรับเงินเดือนในตำแหน่งข้าราชการเมืองให้ได้รับเงินเพียงกึ่งหนึ่ง

๓. บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑
มาตรา ๒๐๑, มาตรา ๒๐๒, มาตรา ๒๐๓, มาตรา ๒๐๔ และมาตรา ๒๐๕
บัญญัติว่า

"มาตรา ๒๐๑ ในวาระเริ่มแรก พระมหากษัตริย์จะได้อำนาจ
แต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ในวันเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๐๒"

"มาตรา ๒๐๒ ให้ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ให้เสร็จสิ้นภายในปีพุทธศักราช ๒๕๒๑ แต่ใน
กรณีที่ไม้อาจดำเนินการเลือกตั้งภายในปีพุทธศักราช ๒๕๒๑ ได้ ก็ให้ขยาย
กำหนดเวลาการดำเนินการเลือกตั้งออกไปได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบ
นับแต่วันสิ้นปีพุทธศักราช ๒๕๒๑"

"มาตรา ๒๐๓ ในวาระเริ่มแรกเมื่อใช้รัฐธรรมนูญนี้แล้ว
นอกจากกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๓ การดำเนินการดังต่อไปนี้ ให้กระทำ
ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาด้วย

๑. การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจํา
งงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่าง
พระราชบัญญัติโอนงบบรรเทาทุกข์

๒. การเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๓๗

๓. การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีแจ้งว่า เป็น
พระราชบัญญัติสำคัญอันเกี่ยวกับความมั่นคงของราชอาณาจักร ราชบัลลังก์
เอเศรษฐกิจของประเทศ และประธานรัฐสภาเห็นชอบด้วย

๔. การพิจารณาพระราชกำหนดตามมาตรา ๑๕๗ และมาตรา

ทั้งนี้ โดยให้สมาชิกวุฒิสภามีสิทธิเช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร แต่จะเข้าชื่อหรือร่วมเข้าชื่อในการขอเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา
๑๓๓ ไม่ได้ และคำว่าสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๓๓
มาตรา ๑๓๗ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๕๘ ให้
หมายถึงรัฐสภา"

"มาตรา ๒๐๔ ในวาระเริ่มแรกเมื่อใช้รัฐธรรมนูญนี้แล้ว

๑. มีให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๐ วรรคสอง มาตรา ๕๑

วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๔(๓) มาตรา ๕๕ และมาตรา ๑๐๓(๗) และ(๘) มา

บังคับแก่การเลือกตั้ง การดำรงตำแหน่งและการสิ้นสุดแห่งสมาชิกภาพของ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกระทำโดยวิธีรวมเขต

หรือแบ่งเขตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎร และให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับ

เลือกตั้งได้เท่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีได้ในเขตเลือกตั้งนั้น

๒. มีให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๔ มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๐๖ มาใช้บังคับแก่การเลือกตั้ง การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และการตั้งกรรมาธิการสามัญ

๓. มีให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔๘ มาตรา ๑๔๙ เฉพาะการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๗(๑) และ(๓) และมาตรา ๑๖๗ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งของรัฐมนตรีและข้าราชการการเมืองอื่น

๔. มีให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๒๖(๑) เฉพาะที่เกี่ยวกับพรรคการเมืองมาใช้บังคับในการเสนอร่างพระราชบัญญัติและการเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

๕. การเสนอร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้กระทำได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติซึ่งมีจำนวนสิบเจ็ดคน โดยคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งสามคน วุฒิสมาชิกแต่งตั้งหกคน และสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งแปดคน

เอกสิทธิ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ นั้น ให้คุ้มครองถึงบุคคลผู้กระทำการหน้าที่ตาม(๕) ด้วย"

"มาตรา ๒๐๕ เมื่อครบกำหนดสี่ปีนับแต่วันแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๒๐๑ แล้ว ให้บทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๐๓ และมาตรา ๒๐๔ เป็นอันยกเลิก เว้นแต่มาตรา ๒๐๔(๓) ให้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังจากนั้นจะเข้ารับหน้าที่

บันทึกผลการพิจารณา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖

ลงวันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔

(ฉบับที่...) พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๘ / ๒๕๖๒

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๒

สารบัญ

๑. สำระสำคัญร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. ภาคผนวก

(๑) ข้อ ๔ แห่งประกาศคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของ คณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕
(ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒) มาตรา ๑๙๙ ของรัฐธรรมนูญแห่ง

ราชอาณาจักรไทย

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

๑. หลักการ

ยิบเล็กสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ สำนักงาน
นายกรัฐมนตรี และโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ
ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ
ไปเป็นของส่วนราชการอื่น

๒. เหตุผล

โดยที่สภานโยบายแห่งชาติ จะสิ้นสภาพไปตาม
บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อันจะเป็นผล
ให้สำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๑ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐
ต้องยุบเลิกไปด้วย ในการนี้จึงต้องโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน

หนี้ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ ไปเป็นของส่วนราชการอื่น จึงจำต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. สาระสำคัญ

๑. ยกเลิก (๕) ของข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๒๑ (มาตรา ๓)

บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓ ให้มีผลบังคับเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒. โอนบรรดากิจการทรัพย์สินหนี้ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณ ของสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของส่วนราชการ ตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

การกำหนดของนายกรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งให้มีผลบังคับเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๙๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ภาคผนวก

ภาคผนวก

(๑) ข้อ ๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๑

ข้อ ๔ สำนักนายกรัฐมนตรีมีส่วนราชการดังต่อไปนี้.

- (๑) สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- (๓) สำนักงบประมาณ
- (๔) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
- (๕) สำนักงานสถานโอบายแห่งชาติ
- (๖) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๗) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (๘) สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต และ
ประพฤติกมิชอบในวงราชการ
- (๙) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๑๐) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๑) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- (๑๒) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

- (๑๓) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- (๑๔) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- (๑๕) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
- (๑๖) สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- (๑๗) สำนักงานพลังงานแห่งชาติ
- (๑๘) สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- (๑๙) กรมประชาสัมพันธ์
- (๒๐) กรมประมงกลาง
- (๒๑) กรมวิเทศสหการ

(๒) มาตรา ๑๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ให้สถานโอบายแห่งชาติที่ทำหน้าที่อยู่ก่อนวันใช้รัฐธรรมนูญนี้
ทำหน้าที่ให้ความเห็นแก่คณะรัฐมนตรี เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็น
ไปตามแผนโอบายแห่งรัฐและหน้าที่ตามมาตรา ๒๐๐ ไปจนกว่าคณะ
รัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

บันทึกผลการพิจารณา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๘

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๘

(ฉบับที่...) พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๘ / ๒๕๖๒

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๒

สารบาญ

๑. สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. ภาคผนวก

ข้อ ๑๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๒๐

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๐๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

๑. หลักการ

ขุด เลิกสำนักงานสถานโยธยาแห่งชาติ ~~ส่วนมาก~~

รัฐมนตรี

๒. เหตุผล

โดยที่ได้มีการขุด เลิกสำนักงานสถานโยธยาแห่งชาติ
สำนักงานนายกรัฐมนตรีสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒๐๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับ
สำนักงานสถานโยธยาแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับการขุด เลิกตั้ง
กล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. สาระสำคัญ

ยกเลิกข้อ ๑๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๐๘
ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ

๒

ชองคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ข้อ ๑๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลง
วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๒๐

“ข้อ ๑๕ สำนักงานสถานโยธยาแห่งชาติ มีเลขาธิการ
สถานโยธยาแห่งชาติ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบ
ในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อประธานสถานโยธยา
แห่งชาติ และมีรองเลขาธิการสถานโยธยาแห่งชาติเป็นผู้ช่วย
ปฏิบัติราชการ และจะให้มีผู้ช่วยเลขาธิการสถานโยธยา
แห่งชาติ เป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการอีกด้วยก็ได้

เมื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ประธานสถานโยธยา
แห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ เช่นเดียวกับที่กฎหมายกำหนดไว้
สำหรับรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

ให้เลขาธิการสถานโยธยาแห่งชาติ รองเลขาธิการสถาน
โยธยาแห่งชาติ และผู้ช่วยเลขาธิการสถานโยธยาแห่งชาติ ซึ่ง
ประธานสถานโยธยาแห่งชาติแต่งตั้งตามธรรมนูญการปกครอง
ราชอาณาจักร หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการ
เมือง เป็นข้าราชการการเมือง และรับเงินเดือนตามบัญชีท้าย
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง

ในกรณีที่สถานโยธยาแห่งชาติสิ้นสภาพลง ให้นายกรัฐมนตรี
เป็นผู้ใช้อำนาจของประธานสถานโยธยาแห่งชาติ และ
ให้มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานสถานโยธยา
แห่งชาติ ตามหน้าที่เลขาธิการสถานโยธยาแห่งชาติ”

บันทึกผลการพิจารณา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง

(ฉบับที่...) พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

จักเข้าระเบียบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๘ / ๒๕๒๒

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๒

สารบาญ

๑. สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. ภาคผนวก

(๑) มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒) มาตรา ๖ ทวิ , มาตรา ๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

(๓) เปรียบเทียบ มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ กับความใหม่ในร่างพระราชบัญญัตินี้

(๔) บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

๑. หลักการ

ยกเลิกตำแหน่งข้าราชการการเมืองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
สภานโยบายแห่งชาติ

๒. เหตุผล

โดยที่ได้มีการยุบเลิกสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่ง
ข้าราชการการเมือง ในสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ ให้
สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. สาระสำคัญ

๑. ยกเลิก (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) และ
(๑๕) ของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
การเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑

๒. ยกเลิก มาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑ ข้าราชการการเมือง นอกจากตำแหน่งรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๓) ถูกสั่งให้ออก จะเป็นการออกโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม
- (๔) คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ผู้สั่งแต่งตั้งออกจากตำแหน่ง
- (๕) ขาดคุณสมบัติตาม มาตรา ๑๐"

๔. ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง

ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง

(๑) นายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๕,๘๗๐ บาท
(๒) รองนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๕,๑๖๐ บาท
(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
หรือรัฐมนตรีว่าการทบวง	เดือนละ ๑๓,๘๒๐ บาท
(๔) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง	เดือนละ ๑๓,๒๕๐ บาท
(๕) รัฐมนตรี	เดือนละ ๑๒,๖๙๐ บาท
(๖) เลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๓,๒๕๐ บาท
(๗) รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่าย
การเมือง	เดือนละ ๑๒,๑๔๐ บาท
(๘) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๑,๑๔๐ บาท
(๙) โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๐,๒๒๐ บาท
(๑๐) รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๙,๓๖๐ บาท

- (๑๑) ประจำสำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๘,๑๖๐ บาท
- (๑๒) ประจำสำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๗,๐๖๐ บาท
- (๑๓) ประจำสำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๖,๓๖๐ บาท
- (๑๔) ประจำสำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๕,๔๖๐ บาท
- (๑๕) เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 เลขาธิการประจำสำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรี
 เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 หรือ เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง เดือนละ ๗,๐๖๐ บาท
- (๑๖) ผู้ช่วย เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 ผู้ช่วย เลขานุการประจำสำนัก เลขานุการนายกรัฐมนตรี
 ผู้ช่วย เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 หรือผู้ช่วย เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง เดือนละ ๖,๓๖๐ บาท

ภาคผนวก

ภาคผนวก (๑) มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๑

“มาตรา ๓ ข้าราชการการเมืองได้แก่บุคคลซึ่งรับราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมือง ดังต่อไปนี้

- (๑) นายกรัฐมนตรี
- (๒) รองนายกรัฐมนตรี
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๔) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๕) รัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๖) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
- (๗) รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง
- (๘) รัฐมนตรี
- (๙) ทปรัักษานายกรัฐมนตรี
- (๑๐) เลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ
- (๑๑) รองเลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ
- (๑๒) ผู้ช่วยเลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ
- (๑๓) เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

- (๑๔) รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
- (๑๕) โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๖) รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๗) เลขานุการประธานสภานโยบายแห่งชาติ
- (๑๘) ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภานโยบายแห่งชาติ
- (๑๙) ประจำสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ
- (๒๐) เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒๑) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒๒) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๒๓) เลขานุการประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๒๔) ผู้ช่วยเลขานุการประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๒๕) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๒๖) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๒๗) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๒๘) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง

"มาตรา ๖ ตรี การแต่งตั้งเลขาธิการสถานโยบายแห่งชาติ
รองเลขาธิการสถานโยบายแห่งชาติ และผู้ช่วยเลขาธิการสถานโยบายแห่ง
ชาติ และการให้เลขาธิการสถานโยบายแห่งชาติ รองเลขาธิการสถานโย-
บายแห่งชาติ และผู้ช่วยเลขาธิการสถานโยบายแห่งชาติ พ้นจากตำแหน่ง
ให้ประธานสถานโยบายแห่งชาติดำเนินการตามมติของสถานโยบายแห่งชาติ

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการสภา
นโยบายแห่งชาติ รองเลขาธิการสถานโยบายแห่งชาติ และผู้ช่วยเลขาธิการ
สถานโยบายแห่งชาติ พ้นจากตำแหน่งเมื่อสถานโยบายแห่งชาติสิ้นสภาพลง"

"มาตรา ๗ ตรี การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองตำแหน่งเลขา
นาการประธานสถานโยบายแห่งชาติ ผู้ช่วยเลขาธิการประธานสถานโยบาย
แห่งชาติ และประจำสำนักงานสถานโยบายแห่งชาติ ให้ประธานสถานโยบาย
แห่งชาติแต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมือง และเป็นผู้มี
คุณสมบัติที่จะเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัตินี้ได้"

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๒๐

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓ ลง
วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

"มาตรา ๑๑ ข้าราชการการเมือง นอกจาก
ตำแหน่งรัฐมนตรี เลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ รองเลขาธิการ
สภานโยบายแห่งชาติ และผู้ช่วยเลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ
นอกจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ได้รับอนุญาตให้ลาออก

(๓) ถูกสั่งให้ออก จะเป็นการออกโดยมีความผิด
หรือไม่มีความผิดก็ตาม

(๔) คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่ง
ซึ่งคณะหรือประธานสภานโยบายแห่งชาติ นายกรัฐมนตรี หรือ
รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ผู้สั่งแต่งตั้งออกจากตำแหน่ง

(๕) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐"

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

"มาตรา ๑๑ ข้าราชการการเมือง นอกจาก
ตำแหน่งรัฐมนตรี พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๓) ถูกสั่งให้ออกจะเป็นการลอบโดยมีความผิด

หรือไม่มีความผิดก็ตาม

(๔) คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่ง
ทั้งคณะ หรือนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ผู้สั่งแต่งตั้ง
ออกจากตำแหน่ง

(๕) ซากคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐"

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง

ท้าย
ซึ่ง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง

(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง

(๑) นายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๑๕,๗๗๐	บาท
(๒) รองนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๑๕,๑๖๐	บาท
(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการทบวง	เดือนละ	๑๓,๘๒๐	บาท
(๔) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง	เดือนละ	๑๓,๒๕๐	บาท
(๕) รัฐมนตรี	เดือนละ	๑๒,๖๕๐	บาท
(๖) เลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ หรือเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๑๓,๒๕๐	บาท
(๗) รองเลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ หรือรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง	เดือนละ	๑๒,๖๕๐	บาท
(๘) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๑๑,๐๕๐	บาท
(๙) โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี หรือผู้ช่วยเลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ	เดือนละ	๑๐,๔๕๐	บาท
(๑๐) รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๙,๘๕๐	บาท
(๑๑) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๙,๒๕๐	บาท
(๑๒) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๘,๖๕๐	บาท
(๑๓) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๘,๐๕๐	บาท
(๑๔) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๗,๔๕๐	บาท
(๑๕) เลขานุการประธานสภานโยบายแห่งชาติ เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เลขานุการประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง	เดือนละ	๗,๐๖๐	บาท
(๑๖) ผู้ช่วยเลขานุการสภานโยบายแห่งชาติ ผู้ช่วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยเลขานุการประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง	เดือนละ	๖,๖๖๐	บาท
(๑๗) ประจำสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ	เดือนละ	๕,๔๖๐	บาท

บันทึกผลการศึกษา

